

הוועדה לכספים – תמליל

מספר הוועדה : 3

מקום ההתכנסות : אולם מועצה

תאריך הוועדה : י"ח בסיון תשפ"ד (25.6.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : אור בוזגלו

שעת תחילת הוועדה : 16:00

שעות סיום הוועדה : 17:50

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר צביקה כהן:

אפשר להתחיל את הישיבה? חברים. התחלנו? תודה רבה. חברים, אחרי שאנחנו ברוך השם אישרנו את תקציב העירייה לשנת 2024, אנחנו עובדים בצורה מסודרת, כמובן בעזרת השם, בסיעתא דשמיא, והודות לחברים שיושבים איתנו פה, שוב תודה לכולם. והתלנו את סדר היום, סעיף 0415, רוצים את ההתקשרות להאריך, ראיתם בטח את ההסכם. אנחנו ב – 416, אריה, אתה איתנו? ישיבה קודמת.

יהודה פרוידגר:

415,

צביקה כהן:

ישיבה קודמת, אריה, היית חסר לי. בבקשה.

יהודה פרוידגר:

רק אני, רק רוצה לדעת למה העלייה בכל כך הרבה אחוזים,

צביקה כהן:

41?

יהודה פרוידגר:

415 הראשון,

צביקה כהן:

415,

שמוליק זליגמן:

אני אסביר לך,

יהודה פרוידגר:

זה לא אומר שעכשיו כל סעיף יהיה לי הערה.

שמוליק זליגמן:

לא, לא, שאלה טובה,

יהודה פרוידגר:

אבל פה פתאום ב – 177% וכמה שנים שום דבר (לא ברור).

שמוליק זליגמן:

לא, אני אסביר, בשנת,

יהודה פרוידגר:

אפשרות הגבייה, לא גדלו תושבי ירושלים, גם לא במספרים כאלה.

שמוליק זליגמן:

בשנת 20, עד שנת 20 שנה כ – 7 שנים שתוכנן ונבנתה מערכת הגבייה החדשה. בשנת 2020 נחתם הסכם חדש שהוא לפי תשומות כמות עובדים שיתפעלו את מערכת הגבייה החדשה, מטעם מלם, היא הייתה אמורה לעלות לאוויר ב – 2020. ולכן, והסכום שהעריכו אז לפי כמות העובדים שצריך היה קרוב ל – 2,750,000. בפועל כפי שאתה יודע מערכת הגבייה לא עלתה ב – 2020, היא עלתה רק בפברואר 23, לפני קצת יותר משנה. ולהעלות מערכת כזאת, אנחנו הוספנו עוד כמות מכובדת של עובדים, כי לא, לא היינו עולים.

יהודה פרוידגר:

זה בשביל להטמיע, זה שלב ההטמעה, תמיד מוציאים,

שמוליק זליגמן:

לא, לא הטמעה. אני אומר לך, אנחנו כבר שנה וארבעה חודשים, הצוות הזה איתנו, לא נוכל להוריד אותו, אני אומר לך לפחות עד סוף 25, למה? כי יש עוד ממשקים במערכת הגבייה שהעלינו שעדיין לא התחלנו כל מיני ממשקים ודברים חדשים שהם עם היטלי השבחה, עם היטלי סלילה, הם אגפים אחרים שהם לא ארנונה, שבעצם מה שעשינו זה שמרנו את המצב הקיים, מהשהיה במערכת הישנה. אבל יש הרבה דברים חדשים שעדיין לא התחלנו אפילו, כי היינו עסוקים בשנה אחרונה בכל ה - , להעלות את המערכת המטורפת הזאת של מערכת הגבייה, ולכן אנחנו נצטרך את כל הזה, זה סדר גודל של 25 עובדים, שבאמת אנחנו עובדים, לא יומם ולילה, אבל עובדים פה שעות, שעות, שעות, ואנחנו, ואני אומר עוד פעם נתחיל להוריד את זה, זה לא יהיה לפני סוף 25.

יהודה פרוידגר:

טוב.

שמוליק זליגמן:

זה הסיבה.

צביקה כהן:

טוב.

יהודה פרוידגר:

בכלל יש סיכוי שיום אחד זה יתחלף חבר'ה כזאת, או זה יהיה,

שמוליק זליגמן:

לא, הם הקימו לנו את המערכת,

צביקה כהן:

בוא, יהודה.

שמוליק זליגמן:

בעתיד,

יהודה פרוידגר:

הלאה,

צביקה כהן:

השאלה שלך, היא שאלה טובה.

ישראל קלרמן:

הלאה, הלאה.

צביקה כהן:

השאלה שלך היא שאלה טובה, בגלל שאנחנו נמצאים עכשיו בתחילת דרך עם הקבוצה הזאת, קשה יהיה לעשות כל מיני,

שמוליק זליגמן:

לא, אי-אפשר, אי-אפשר לעבור.

צביקה כהן:

בסדר, לתת לזה,

יהודה פרוידגר:

לא, בטח שלא.

צביקה כהן:

מה שנקרא, אתה יודע להפנים את התהליך.

יהודה פרוידגר:

לא, כאילו אני שואל למה מאריכים רק בחצי שנה.

צביקה כהן:

בסדר, חברים,

שמוליק זליגמן:

לא, כי אנחנו נרחיב בינואר 25,

צביקה כהן:

שאלה טובה, תירוצ לא פחות.

שמוליק זליגמן:

אנחנו נביא הגדלה לכל השנה.

צביקה כהן:

שאלה טובה, תירוצ לא פחות טוב.

עו"ד דני ליבמן:

יהודה.

שמוליק זליגמן:

יותר טוב.

עו"ד דני ליבמן:

יהודה.

צביקה כהן:

מי זה?

עו"ד דני ליבמן:

דני כאן. אני במקרה טיפלתי בזה, והתברר שהמלם אושר כספק יחיד, אבל מזמן, ואישור ספק יחיד זה טוב ל – 5 שנים, כיוון שהסבירו לי את מה שעכשיו שמוליק הסביר, אז אמרתי אוקי, אבל החצי השנה הקרובה, אחת משתיים, או שתסדרו הספק היחיד עוד פעם, יש פרוצדורה לאשר את זה,

צביקה כהן:

למה הוא ספק יחיד?

יהודה פרוידגר:

כי הוא בנה את זה, רק הוא יודע לתפעל את זה.

עו"ד דני ליבמן:

הוא קיבל,

שמוליק זליגמן:

הוא לא קיבל אישור של ספק יחיד.

צביקה כהן:

הוא לא ספק יחיד.

שמוליק זליגמן:

לא, לא,

צביקה כהן:

הוא לא ספק יחיד.

שמוליק זליגמן:

דני, הוא לא קיבל, הוא קיבל את האישור,

צביקה כהן:

בסדר,

שמוליק זליגמן:

אני אזכיר לך,

צביקה כהן:

שהוא בנה, הוא בנה,

שמוליק זליגמן:

ב – 2013, רגע,

צביקה כהן:

משפט אחד.

עו"ד דני ליבמן:

לא, אני אומר מה אני מצאתי, מה הראו לי, הראו לי שני דברים, הראו לי שני דברים, אחד זה ספק יחיד מ – 2005, אולי זה לא קשור,

שמוליק זליגמן:

לא קשור.

צביקה כהן:

לא קשור.

עו"ד דני ליבמן:

ואחד, את הסיטואציה הזאת,

שמוליק זליגמן:

לא, לא,

עו"ד דני ליבמן:

אז אמרתי אחת, אבל,

שמוליק זליגמן:

אני לא יודע מי הראה לך. אבל תקשיב ב – 2013, שהתחילו את מערכת הגבייה,

צביקה כהן:

תודה רבה.

שמוליק זליגמן:

הזכיון של העירייה, היה מלם,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שמוליק זליגמן:

אתה זוכר?

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שמוליק זליגמן:

זכו במכרז על כל ההפעלה של המערכת המחשוב העירונית, ולכן התחברנו איתם בהסכם נפרד.

עו"ד דני ליבמן:

אוקי.

שמוליק זליגמן:

לימים ב – 17, 2016, אני לא זוכר מתי, היה מכרז חדש, ומלם לא זכו. אבל לא יכולתי להתנתק, זה היה ברור לכולם.

עו"ד דני ליבמן:

הבנתי.

שמוליק זליגמן:

בהעברת כספים.

עו"ד דני ליבמן:

אוקי,

שמוליק זליגמן:

אני לא יכול להתחלף, בעתיד מה שכן יהיה, אבל זה לא יהיה בשנה, שנתיים הקרובות, זה תהפוך למערכת שרק תחזוקה, מי שיהיה זכין המחשוב של העירייה,

צביקה כהן:

מצוין.

שמוליק זליגמן:

הוא יתחזק אותה.

צביקה כהן:

חברים, הסעיף ברור.

שמוליק זליגמן:

אבל זה ייקח עוד זמן.

צביקה כהן:

חברים, הסעיף ברור, הכול בסדר, התקדמנו, 416, 417, 418, 419, 420,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, שנייה, איזה סעיף אנחנו?

צביקה כהן:

421,

יוסי חביליו:

איזה עמוד?

צביקה כהן:

42,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, שנייה שנייה,

צביקה כהן:

2,

יוסי חביליו:

רגע, רגע,

צביקה כהן:

423,

יהודה פרוידגר:

של הצופים, וזה בסדר.

צביקה כהן:

423, 424, יוסי, אנחנו בעמוד 6, יוסי. יהודה בבקשה.

יהודה פרוידגר:

422 אני רק רוצה לציין לפרוטוקול, דיברתי עם אהרלי'ה בן – נון על ההקצאה הזאת של 1,210,500 אלף, הוא אמר שזה לא יפגע בהשלמת המועדון, אלא זה הארכה חדשה בעקבות שיצא,

צביקה כהן:

חברים, אני מציע יהודה,

יהודה פרוידגר:

כתב כמויות וזה לא יפגע בסיום הפרויקט.

צביקה כהן:

יהודה, אנחנו עושים מלא מלא הקטנות והעברות וכל מיני כאלה, אני מציע אהרלי'ה איתנו נמצא, כשאנחנו מגיעים לפרויקט שהוחלט להפסיק אותו או להעתיק אותו למקום אחר, יש לנו, יש לנו את הזכות לחברים, בוודאי לבקש מאהרלי'ה לעצור, להסביר. אבל יש פה מלא מלא סעיפים שאנחנו מקטינים, ומקטינים, או שנגמר הפרויקט, סליחה, או שהסתיים,

יהודה פרוידגר:

עוד לא התחילו לבנות אפילו.

צביקה כהן:

יהודה, בסדר, אוקי, אני נותן הערה סתם, אני נותן הערה טכנית.

ברק לוי:

האומדן מעודכן לקראת יציאה.

צביקה כהן:

או שיש בעיה באומדן, שיש לנו כסף נוסף וזה, או שנגמר הפרויקט ובסוף נשאר כסף, או ש - , לא יודע, יש כל מיני סיבות טכניות, שאנחנו משאירים כסף לטובת פרויקטים אחרים. 26, 25, 424, 423, 27,

יוסי חביליו:

אם אפשר להתקדם, כי אני לא יודע את המספרים.

צביקה כהן:

2,

יוסי חביליו:

חכה רגע, לא, יש,

צביקה כהן:

8,

יוסי חביליו:

רגע, 428, יש לי הערה.

צביקה כהן:

בבקשה.

יוסי חביליו:

אני רוצה לראות את זה, אתה יכול לגלגל קצת למעלה?

צביקה כהן:

לא, הוא לא רץ, אנחנו שם נמצאים.

יהודה פרוידגר:

לא, מה? פסגת זאב כמעט בנוי.

צביקה כהן:

להבדיל נשאר,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, לא, לא, זה בסדר.

צביקה כהן:

אנחנו נמצאים בסעיף הזה, יוסי.

יוסי חביליו:

לא, לא, בסעיף הזה כן,

צביקה כהן:

כן, תשאל.

יוסי חביליו:

מה שאני מבקש, אהרליה, ומה שדיברתי,

צביקה כהן:

מה? רגע לפני כן, מה הסעיף הזה?

יוסי חביליו:

מה?

צביקה כהן:

מה הסעיף הזה?

יהודה פרוידגר:

.428

יוסי חביליו:

.428

צביקה כהן:

מה הוא?

יהודה פרוידגר:

באולם ספורט בתל"י, מה הבעיה?

יוסי חביליו:

אני בעד האולם.

צביקה כהן:

אז מה הבעיה?

יהודה פרוידגר:

הוא כבר גמור עוד שנייה.

יוסי חביליו:

אני רוצה ש - , לקבוע פה,

צביקה כהן:

כן,

יוסי חביליו:

אני דיברתי עם אהרליה הוא לא התנגד, שזה יהיה אולם תקני.

צביקה כהן:

שזה אולם מה?

אהרון בן נון:

אני,

יהודה פרוידגר:

הוא כבר בנוי.

צביקה כהן:

תסביר.

יוסי חביליו:

לא, שנייה, שנייה, אני אסביר, אבל בוא נשמע את אהרליה,

צביקה כהן:

לא, לא, לא לפני כן, תשאל, אל תנהל את הישיבה, תסביר מה הבעיה ואז,

יוסי חביליו:

אז אני מסביר מה הבעיה.

צביקה כהן:

מה הבעיה?

יוסי חביליו:

בתור מחזיק תיק הספורט,

צביקה כהן:

כן.

יוסי חביליו:

יש לנו, ואני ישבתי על ה - , עם אהרליה אתמול על זה, אז לכן בוא נראה מה הוא אומר, יש לנו מחסור באולמות תקניים, אולם תקני זה שאפשר נגיד בליגה לנוער,

צביקה כהן:

יוסיליה, תקשיב, אנחנו לא נגענו בפרויקט, לא בגובהו, ולא באורכו, ולא בשטחו, אנחנו בסך הכול החלפנו מקורות מימון,

יוסי חביליו:

בסדר, מה זה משנה?

צביקה כהן:

לקחנו מפה,

יוסי חביליו:

אז בשבילי זה הזדמנות,

צביקה כהן:

פה, אין שום,

יוסי חביליו:

לא, לא,

יהודה פרוידגר:

יוסי, אתה, היא רלוונטי ההערה שלך ל - 429, ב - 428 האולם כבר בנוי,

צביקה כהן:

יוסי, 42,

יהודה פרוידגר:

הקירות החיצוניים גמורים,

יוסי חביליו:

רגע, האולם בנוי? אז רגע אהרליה יגיד, אם זה בנוי, בנוי, אני לא יודע.

יהודה פרוידגר:

428 כבר בנוי.

יוסי חביליו:

שנייה,

יהודה פרוידגר:

כמעט.

אהרון בן נון:

אם היושב ראש ייתן לי להתייחס.

יוסי חביליו:

כן, אז בוא, אם זה בנוי, לא רלוונטי,

אהרון בן נון:

מה ש - ,

יהודה פרוידגר:

ב – 429, אתה רלוונטי.

אהרון בן נון:

מה ש - ,

צביקה כהן:

מה השאלה? אהרליה.

אהרון בן נון:

תודה אדוני. מה שיוסי מעלה, הוא מעלה סוגיה עקרונית, אבל האמירה שלו,

צביקה כהן:

הוא יוצא לו דברים טובים מידי פעם.

אהרון בן נון:

האמירה שלו היא אמירה שגויה.

יוסי חביליו:

למה?

אהרון בן נון:

להגיד שאולם הוא לא תקני, היא אמירה לא נכונה. באולם הספורט, או באולם, אולמות הספורט, יש קטגוריות של אולמות, כמו שיש בית ספר ופרוגראמה של 12 כיתות, 16 כיתות, 24 כיתות, וכן הלאה, וכן הלאה,

צביקה כהן:

הרב מיכאל, שלום.

אהרון בן נון:

גם באולמות ספורט יש קטגוריות, קטגוריות נקבעות בעיר, ע"י הממנים, פרוגרמות משרד שיכון, פיס, טוטו, וכן הלאה. יש קטגוריה של אולם קטן, שהיא מתאימה בעיקר לבתי ספר יסודיים, זה האולם המדובר, יש קטגוריה של אולם בינוני שהיא 1,100 מטר, ויש קטגוריה של אולם ספורט גדול. אנחנו כעיקרון תמיד נעדיף לעשות אולם ספורט גדול גם שהוא עולה יקר יותר, כי הוא מאפשר מגוון רחב יותר של פעילויות. במקרה דנן, או במקרים אחרים,

צביקה כהן:

תודה,

אהרון בן נון:

שאנחנו לא עושים את זה,

יוסי חביליו:

רגע, לא, שנייה, לא תודה.

אהרון בן נון:

אין מקום בשטח של בית הספר הזה, ליותר מזה, לכן לא רלוונטי,

יוסי חביליו:

אז בוא נתחיל, האולם בנוי או לא?

צביקה כהן:

המהומה היא לא במקום.

אהרון בן נון:

האולם הזה לא,

יוסי חביליו:

רגע, אז הנה יהודה,

יהודה פרוידיגר:

למה? 28,

יוסי חביליו:

הוא לא בנוי,

אהרון בן נון:

בסדר.

יהודה פרוידיגר:

בתל"י בנוי כבר?

ברק לוי:

יוסי, אבל הוא אומר לך,

אהרון בן נון:

תל"י מתמטי, זה בצפון.

יוסי חביליו:

שנייה, אני לא יודע,

יהודה פרוידיגר:

לא,

יוסי חביליו:

אני רוצה שיבדוק את זה,

יהודה פרוידיגר:

זה לא תל"י מתמטי,

יוסי חביליו:

אני לא יודע. שנייה, שנייה,

אהרון בן נון:

אתה מדבר על נועם, אתה מדבר על נועם.

צביקה כהן:

יוסי, אתה עושה מהומה על לא מהומה.

יהודה פרוידגר:

אחד צפונה.

יוסי חביליו:

לא נכון,

צביקה כהן:

כלום.

יוסי חביליו:

לא, אהרליה,

צביקה כהן:

כלום.

יוסי חביליו:

אני לא יודע, אולי יש מקום.

אהרון בן נון:

אני יודע שאין מקום, ובוא, אתה רוצה שאני אראה לך אחר כך, אני אראה לך,

צביקה כהן:

אז מה? אני לא מבין, אז מה אתה רוצה?

יהודה פרוידגר:

תעשה סיור.

צביקה כהן:

אתה רוצה לריב עם מי?

יהודה פרוידגר:

תעשה סיור, ותסתכל,

צביקה כהן:

הוא אומר לך, הכול בסדר.

יוסי חביליו:

אני אעשה סיור, כן,

צביקה כהן:

מה אתה רוצה?

יהודה פרוידגר:

תצא לסיור.

יוסי חביליו:

אז אני עושה סיור,

צביקה כהן:

תעשה, הכול בסדר.

יוסי חביליו:

בסדר, אבל אז אתה מאשר את זה.

צביקה כהן:

אני מאשר למרות הסיור, למה לא?

יוסי חביליו:

לא, ואם אני רוצה שינוי? שזה יהיה אולם גדול,

צביקה כהן:

אם יהיה משהו אחר בסיור,

יוסי חביליו:

מה?

צביקה כהן:

הגזבר אומר, אם תמצא משהו אחר לא טוב בסיור,

שמוליק זליגמן:

אם תמצא שיש מקום,

צביקה כהן:

תבוא אלינו. טוב.

אהרון בן נון:

אני לא מצליח להבין אותך,

צביקה כהן:

4,

ברק לוי:

יוסי, בכל מקרה,

יהודה פרוידגר:

יוסי,

ברק לוי:

יוסי, אין פה שינוי בכל מקרה, אנחנו מביאים פה בסך הכול עדכון מקורות מימון, אין פה תקצוב חדש.

צביקה כהן:

ברק.

יהודה פרוידגר:

יוסי, בסך הכול מעדכנים מקורות מימון.

צביקה כהן:

לא נימשך אחרי המהומות של יוסי.

שמוליק זליגמן:

כן,

צביקה כהן:

הבין, תודה, על סדר היום, אני ממשיך.

יוסי חביליו:

לא הבנתי,

צביקה כהן:

בבקשה.

יוסי חביליו:

אני נמנע,

צביקה כהן:

אוקי,

יוסי חביליו:

אני רוצה שיירשם.

דובר לא מזוהה:

תמנע.

צביקה כהן:

בעד החברים, תודה.

יוסי חביליו:

ההסתייגות שלי,

צביקה כהן:

תודה.

יוסי חביליו:

אני נמנע.

צביקה כהן:

תודה, חברים.

יוסי חביליו:

והנה, לא, זה מסוכס עם מרגליות גם, מה?

צביקה כהן:

לא, לא להפריע.

יוסי חביליו:

במקום להתקשר לי, להודיע לו.

צביקה כהן:

לא להפריע. כתוב, אתה יודע,

יוסי חביליו:

קח עם ראש העיר ועם כולם, שיהיו אולמות גדולים. עכשיו עוד פעם אולם קטן, אני רוצה לצאת איתו לבדוק.

צביקה כהן:

מאיה, מאיה, יש פסוק,

יוסי חביליו:

אם אין מקום, אין מקום, כל פעם אין מקום.

צביקה כהן:

יש פסוק בתנ"ך - היהפוך כושי עורו ונמר חברבורותיו, מי שרגיל לאופוזיציה,

אהרון בן נון:

בקושי לקטן היה מקום.

צביקה כהן:

מי שרגיל לאופוזיציה, הוא אופוזיציה,

יוסי חביליו:

כן, ויהיה לכולם,

צביקה כהן:

סגן, לא סגן,

יוסי חביליו:

שלא יכולים לשחק בו ליגה,

צביקה כהן:

אוקי, תודה.

יוסי חביליו:

מה שווה ללכת לפסגת זאב,

צביקה כהן:

חברים,

יוסי חביליו:

את צריכה להיות איתי.

צביקה כהן:

חברים, על הסעיף הזה, איזה סעיף זה?

יוסי חביליו:

כשבאים קבוצות, של ליגות של בתי כנסת, של ליגה למקומות עבודה,

צביקה כהן:

חברים 428,

יוסי חביליו:

בביקור בשכונות, ולא יכולים לשחק.

צביקה כהן:

חברים, יעל, לא להפריע.

יוסי חביליו:

הוא אמר לי, תתקשרי אליו.

צביקה כהן:

יוסי, לא להפריע,

יוסי חביליו:

שהוא יעזור לי פה.

צביקה כהן:

428, מי בעד הסעיף הזה בבקשה. תודה, תודה רבה.

יוסי חביליו:

אני נמנע,

צביקה כהן:

סליחה, לא להפריע, מי מתנגד? אין מתנגדים. מי נמנע?

יוסי חביליו:

אני נמנע, כי אני רוצה,

צביקה כהן:

תודה.

עידו רוזנברג:

6 - בעד,

צביקה כהן:

לא צריך,

עידו רוזנברג:

אחד - נמנע.

יוסי חביליו:

לצאת לסיור במקום.

צביקה כהן:

4, זה היה ארבע,

שמוליק זליגמן:

אבל אתה נמנע גם לשינוי מקורות מימון,

יוסי חביליו:

בסדר, אבל זה הזדמנות זה עוד לא נבנה.

צביקה כהן:

איזה סעיף זה היה?

שמוליק זליגמן:

(לא ברור) מה כאן נבנה?

יוסי חביליו:

אבל זה ההזדמנות שלי,

צביקה כהן:

תודה, 42,

יוסי חביליו:

מאיפה אני אדע על זה?

צביקה כהן:

חברים,

שמוליק זליגמן:

מה? את הבקשה,

צביקה כהן:

42,

יוסי חביליו:

לא, מאיפה אני אדע על האולם הזה?

צביקה כהן:

42,

יוסי חביליו:

כשהוא בא לפה לוועדת כספים.

צביקה כהן:

הסעיף,

יוסי חביליו:

יהודה, אתה גם,

צביקה כהן:

יוסי, יוסי, הסעיף עבר, תודה. 429,

יהודה פרוידגר:

אבל זה לא קשור עכשיו,

צביקה כהן:

430,

יהודה פרוידגר:

אז בוא נעשה סיור שמה.

צביקה כהן:

431, 432,

אריאל גולן:

מה זה 432? איפה מתנ"ס בקריית הלאום?

אריה קינג:

צביקה, צביקה, זה שצועקים.

יהודה פרוידגר:

רגע ב - ,

אריה קינג:

חכה שנייה,

יהודה פרוידגר:

ב – 430,

אריה קינג:

430 יפה,

יהודה פרוידגר:

למה היזם לא משלם גם את הגמר?

צביקה כהן:

אריה ויהודה, בבקשה תעשו סדר ביניכם מי הראשון.

יהודה פרוידגר:

430,

אריה קינג:

יהודה בבקשה תתחיל.

יהודה פרוידגר:

430 זה מטלת יזם,

אהרון בן נון:

אני אסביר,

יהודה פרוידגר:

לבנות, למה שהוא לא, למה שלא, גם יעשה את הגמר.

אהרון בן נון:

התב"ע אמרה בפירוש, שזה יהיה ברמת מעטפת. מה לעשות?

יהודה פרוידגר:

אה כן?

אהרון בן נון:

כן,

יהודה פרוידגר:

טוב, בסדר.

אהרון בן נון:

מה? עולה בדעתך שהיא הייתה קובעת את זה,

יהודה פרוידגר:

בסדר,

אהרון בן נון:

ברמת גמר, והיינו מממנים את זה?

יהודה פרוידגר:

לא, אני יודע, אולי רוצים איזה סופרים.

אהרון בן נון:

לא, לא, לא, נורא פשוט.

יהודה פרוידגר:

טוב.

צביקה כהן:

טוב, חברים מי מדבר? יהודה, אתה רוצה לשאול שאלה?

יהודה פרוידגר:

לא,

צביקה כהן:

אריה, אתה רוצה לשאול שאלה?

אריה קינג:

על 430, כן,

צביקה כהן:

בבקשה.

אריה קינג:

הנושא הזה של, המתחם,

יהודה פרוידגר:

בטריומף,

אריה קינג:

הקמת מרכז סדנאות לאומנים בתלפיות. אני רוצה לדעת מי הולך להפעיל את המקום הזה,

אהרון בן נון:

האגף לאומנויות בעירייה.

אריה קינג:

האגף לאומנויות?

אהרון בן נון:

אומנויות בעירייה.

אריה קינג:

יש שמה גם בתוך האגף הזה, בתוך, זה יהיה גם איזה משהו שקשור למקום שמוכר דברים? או שזה רק תיאטרון?

אהרון בן נון:

זה סדנאות, זה תוכן, ויבוצע כסדנאות לאומנים, לתקופות קצרות, יש להם מתכונת של, באים לתקופות הזנק כאלה,

צביקה כהן:

מה התהליך שם? מה? מה התהליך שם?

אריה קינג:

יש, יש, אני רוצה לשאול שתי שאלות,

אהרון בן נון:

כן.

אריה קינג:

אנחנו לפני, אנחנו, יושב ראש הוועדה, לפני כמה שנים בודדות, אפילו שנה שעברה רק חנכנו מתחם כזה, שמה ליד ז'ראר בכר, (לא ברור), אוקי, ואני לא ברור לי, למה אנחנו מגדירים את המקום הזה לשימוש הזה. אני לא ראיתי פרוגרמה שמגדירה שזה הדבר שנדרש בכלל בעיר, ולתפיות ספציפית. אנחנו בונים פה על סדנאות לאומנים, ואני לא ראיתי את המענה ל - , למי שהולך לגור בתלפיות, כי הולכים לגור שם אנשים, אני,

יהודה פרוידגר:

יש שמה, יש כל כך הרבה פרויקטים שנבנים.

אריה קינג:

אני יודע כמה יש, אני יודע את הפרויקטים שיש שמה,

יהודה פרוידגר:

ובהסתכלות הכללית.

אריה קינג:

עברתי על זה,

יהודה פרוידגר:

יש בתי כנסת ומעונות,

אריה קינג:

עברתי על זה עם חברת עדן,

יהודה פרוידגר:

וגני ילדים.

אריה קינג:

עברתי על הפרוגרמה חברת עדן, עברתי עליה?

אהרון בן נון:

אני יכול להתייחס,

אריה קינג:

אני עברתי עליה. אני לא חושב שזה נכון, לומר שיש שמה מספיק לכל הציבור שיגור שמה.

יהודה פרוידגר:

מה? מה חסר?

אריה קינג:

מבני ציבור.

יהודה פרוידגר:

איזה?

אריה קינג:

הכול,

יהודה פרוידגר:

מעונות,

אריה קינג:

מגנים,

יעל ביטון:

חסר גם תעסוקה,

אריה קינג:

עובר לבתי ספר,

יעל ביטון:

אריה,

אריה קינג:

בתי כנסת, מקוואות, הולך להיות שכונה עם הרבה אנשים.

יהודה פרוידגר:

נכון,

אריה קינג:

ואני עברתי על זה עם חברת עדן, וממה שאני ראיתי זה לא מספיק, פתאום אנחנו דוחפים פה
סדנאות לאומנים. אני רוצה לדעת האם בסדנאות שהקמנו כמה השימוש בכלל קיים.

אהרון בן נון:

אני יכול להתייחס?

יעל ביטון:

איזה סדנאות יש בבית העם?

אהרון בן נון:

לא, הוא מדבר על,

יעל ביטון:

איזה סדנאות יש בבית העם? זה בתי ספר לאומנות,

אריאל גולן:

זהו, ביתא למשל,

יעל ביטון:

של הסטודנטים,

אריאל גולן:

וכאלה דברים,

יעל ביטון:

יש לנו אינטרס שהם יישארו בירושלים, ובשביל זה צריך לתת להם מקום, אין להם מקומות,

צביקה כהן:

לא, אין לו, אין לו,

אלדד רבינוביץ:

מה שנותנים לפרוגראמה.

צביקה כהן:

אין לו משהו נגד העניין הזה,

אלדד רבינוביץ:

יש הרבה צרכים בירושלים.

צביקה כהן:

שימי לב.

יעל ביטון:

יש הרבה צרכים, אחד הצרכים,

צביקה כהן:

אריה לא דיבר על נגד הנושא הזה,

יעל ביטון:

זה להשאיר את הצעירים בירושלים.

צביקה כהן:

אריה מדבר,

אריה קינג:

אני רוצה לומר,

צביקה כהן:

אין לו משהו נגד הנושא הספציפי הזה.

יעל ביטון:

לא, לא, אני מבינה, אני מבינה שזה לא נגד, הוא שואל.

צביקה כהן:

בעצם במקום הזה חסרים לו דברים דחופים יותר.

יעל ביטון:

הוא שואל האם זה צורך, אז אני עונה על זה שזה צורך.

אריה קינג:

מגדירים פה, בתב"ע לא כתוב סדנאות לאומנות,

יהודה פרוידגר:

נכון,

אריה קינג:

רשום בתב"ע. אנחנו מגדירים פה מה יהיה השימוש פה. למה?

אהרון בן נון:

בתב"ע כתוב, מבנים נוספים תרבות.

יהודה פרוידגר:

שימושי תרבות.

אהרון בן נון:

שנייה אחת,

אריה קינג:

מי מחליט שזה צריך שם?

יהודה פרוידגר:

לא, בסדר, זה תרבות.

אהרון בן נון:

אריה, אריה,

יהודה פרוידגר:

קודם כל צריך תרבות.

אהרון בן נון:

אני יכול להשיב?

יהודה פרוידגר:

מה זה תרבות? יש כל מיני דברים של תרבות.

צביקה כהן:

תגידו, אני שואל אותך שאלה, אריה,

יהודה פרוידגר:

אני, עד כמה שאני יודע,

צביקה כהן:

אני שואל אותך שאלה, האם זה עבר בוועדת תכנון ובנייה?

יהודה פרוידגר:

כן, בטח.

אריה קינג:

כן, אבל,

צביקה כהן:

עבר?

יהודה פרוידגר:

בטח.

אריה קינג:

הסדנאות לאומנים?

יהודה פרוידגר:

לא, (לא ברור) תרבות.

צביקה כהן:

זה מה ששאלתי.

אריה קינג:

זה גם לא בטוח.

יהודה פרוידגר:

בוודאי, בלי, זה יכול להיות,

אריאל גולן:

כתוב שכן.

יהודה פרוידגר:

שיהיו עוד כמה. לא, לא, אי-אפשר,

אריאל גולן:

שימושי תרבות,

יהודה פרוידגר:

לכתוב כללי. היום אי-אפשר לכתוב כללי. אתה חייב לפרט, אתה יכול לכתוב, תרבות, רווחה, בתי כנסת, דת, הכול, אתה יכול לכתוב.

אהרון בן נון:

אריה, אני יכול להתייחס?

אריה קינג:

אם זה עבר בתב"ע,

אהרון בן נון:

כן,

אריה קינג:

בהגדרה?

אהרון בן נון:

כן, התשובה היא - כן,

אלדד רבינוביץ:

מה? לסדנאות?

אהרון בן נון:

זה מבני תרבות, זה מבני תרבות, מבני תרבות שכולל גם סדנאות לאומנים. מה שאני רוצה להגיד לך הוא דבר,

אריה קינג:

אף אחד (לא ברור).

אהרון בן נון:

שנייה אחת, אריה, תהיה איתי, אריה. אזור תלפיות, כולנו יודעים, אזור מתחדש, יש שם הרבה מאוד פרויקטים, והרבה מאוד הפרשות מבונות, שייתנו מענה לקשת רחבה של שימושים, ממקוואות לבתי כנסת, מתנ"סים, בתי ספר, ועוד ועוד, ויש לנו הרבה מאוד כאלה, אוקי, אז

אני אומר, אז יהיו עוד, יהיו עוד ונבנה עוד, לא רחוק משם, אנחנו בונים בעצמנו שלוחת מתנ"ס ומעון יום ליד בית ספר בית רחל שטראוס. יש לנו מבנים אחרים בפרדס גם לגני ילדים ועוד שימושים נוספים. צריך להכיר את התמונה כולה, כדי להבין שהדבר הזה הוא חלק ממכלול של שיקולים, ומכלול של תוכניות, עם אגפי התרבות והאומנויות שלנו. לכן הדבר הזה הוא נדרש, הוא לא במקרה שם, הוא ישנו, הוא נחוץ להם, וזה מה שאנחנו עושים. והיו עוד הפרשות מבונות לא מעטות באזורים האלה של תלפיות.

צביקה כהן:

מה אומרת התב"ע? מה הוא אומר,

אהרון בן נון:

התב"ע קבעה,

צביקה כהן:

וועדת התכנון,

אהרון בן נון:

הוועדה קבעה לתרבות. עכשיו צריך להבין, צביקה, הבניין הזה הוא בניין משרדים, השטח העירוני נמצא בקומה, רביעית או חמישית, ואתה לא יכול לעשות כל מה שאתה רוצה בכזה מקום.

צביקה כהן:

לא, אני לא דיברתי נגד חלילה,

אהרון בן נון:

כן,

צביקה כהן:

אני אומר אם היה דיון בנושא הזה, בוועדת התכנון, השיחה פה אחרת, מאשר אם לא היה דיון בכלל.

אהרון בן נון:

התב"ע קבעה תרבות, כן, התב"ע, התב"ע קבעה תרבות, ומה שמצאו לנכון לעשות שם, אנשי התרבות שלנו, זה את הסדנאות האלה, שזה יכול להחיות את האזור הזה המתחדש, הרעיון הוא שחבר'ה צעירים לפני בצלאל, אחרי בצלאל, אומנים מכל הסוגים, מכל המינים, יגיעו לשם, כדי ליצור, כדי לפתוח סדנאות, ולצאת אחר כך לשוק החופשי בירושלים, כדי לעשות אומנות, זה בעצם הרעיון. וזה לא דומה למה שיש, ליד בית העם, שזה בתי ספר, ממוסדים, אחרים לגמרי, שחלק

מהבוגרים אפילו יכולים לבוא ולפעול שם, זה בעצם, בעצם הרעיון. אבל אלה שני דברים שונים, והיו עוד הפרשות מבונות בתלפיות,

צביקה כהן:

מה אומרים החברים?

אהרון בן נון:

הפרשות מבונות רבות. אריה, קיבלת תשובה?

אלדד רבינוביץ:

רק אני רוצה,

אריאל גולן:

אהרליה, אהרליה,

יעל ביטון:

ציינתם אגב, גם מצוין כאן,

אריאל גולן:

התב"ע קבעה,

יעל ביטון:

נובעות (לא ברור).

אריאל גולן:

היושב ראש, התב"ע קבעה תרבות, קהילה, רווחה ואומנות, זאת אומרת היא כן פתחה את זה למין הדרכה יחסית של שימושים, לא רק תרבות ואומנות, תרבות, קהילה, רווחה, ואומנות.

אלדד רבינוביץ:

יש איזה,

אריאל גולן:

כל אלה ב – 1300 מטר, כן,

אלדד רבינוביץ:

מה צריך יותר, אם צריך יותר?

אריאל גולן:

אני קורא בסעיפים 4.1.1, בסעיפים, זאת אומרת היא לא נעלה את זה לתרבות דווקא או אומנות, אלא גם רווחה, גם קהילה,

אלדד רבינוביץ:

יש פרוגרמה שאומרת שצריך דווקא אומנות ולא רווחה?

אהרון בן נון:

כן, יש פרוגרמה של מדיניות התכנון, יש הסתכלות רחבה וכוללת על כל השימושים האחרים, שיש במתחם הזה. הרעיון הוא להציע את המקום, להפוך אותו למקום, לאזור שוקק חיים, צעיר, אנחנו על ציר רכבת קלה,

יהודה פרוידגר:

כל תלפיות הרי משתנה לגמרי.

אהרון בן נון:

בפייר קניג, לעשות מתנ"ס שם, בקומה רביעית, לא בא בחשבון, גם לא נכון, כי גם יש לנו מתנ"ס לא רחוק משם, 300, 400 מטר שהולך להיכנס לבנייה. ולכן מתוך הראייה הכוללת של אנשי מקצוע הגיעו למסקנה שזה הדבר הנכון לעשות במקום הזה.

אריאל גולן:

צביקה, רווחה למשל, יש להם מחסור מאוד מאוד גדול ב - , בציבור.

אלדד רבינוביץ:

מה? למועדוניות וכאלה.

אריה קינג:

אני, אני רוצה, יו"ר הוועדה, להזכיר לכולנו פה נשכחות, חומת שמואל, חומת שמואל,

יהודה פרוידגר:

לא חוזרים על,

אריה קינג:

יופי, יופי של שכונה,

יהודה פרוידגר:

לא חזרו על הטעות הזאת.

אריה קינג:

רק שכחו כמה דברים שמה.

יהודה פרוידגר:

לא חוזרים על הטעות.

אריה קינג:

אבל בוא נלך גם לשכונת גבעת מרדכי. עשקו שמה את התושבים, כל מבנה, שטח ציבורי, לקח אותו, מקורב לפה, מקורב לשם, ונשארו בלי מה שהציבור צריך. מה? אנחנו באים ומוכרים פה דברים ל - , לאומנים, אין לי בעיה שאומנים יהיו, אבל,

צביקה כהן:

תראה, אני חושב שחסר,

אריה קינג:

אני חושב שהציבור.

צביקה כהן:

חסר, על הרקע של הדיון,

אריה קינג:

לפני הכול, ומה שאם, אם אריאל אומר ש - ,

צביקה כהן:

על הרקע, אריה, על הרקע של הדיון פה, חסר לי איזה שהוא הרקע הזה,

אריה קינג:

פרוגרמה כללית.

צביקה כהן:

של תכנון ובנייה חסר פה.

אלדד רבינוביץ:

צריך לקבל את הפרוגרמה.

אריה קינג:

אני ישבתי עם חברת עדן, יושב ראש הוועדה, ישבתי עם חברת עדן על כל תלפיות, זה שאין שמה מספיק,

צביקה כהן:

אני אשמח שתיכף הם יתייחסו לזה,

יהודה פרוידגר:

תשריט בינוי עם יואל אבן,

צביקה כהן:

לדברים.

יהודה פרוידגר:

תשב עם מינהל התכנון, לא עם עדן,

אריה קינג:

עדן, עדן מתכננים.

צביקה כהן:

אהרליה אמר את מה שאמר,

יהודה פרוידגר:

תשב עם מינהל התכנון, לא עם עדן. עדן רק,

אהרון בן נון:

תחשוב,

אריה קינג:

זה פרויקט של עדן.

אהרון בן נון:

צביקה,

יהודה פרוידגר:

אבל בסדר, אבל,

אהרון בן נון:

אנחנו בגבעת שאול למשל בבניין טופז, מתכננים את, את המסגרת את אומן, לא ב – 1300 מטר, אלא ב – 2500 מטר, למה? כי אנחנו חושבים שזה מאוד מאוד חשוב, אנחנו חושבים שזה יכול להיות משהו משלים.

צביקה כהן:

החברים לא מתנגדים,

אריה קינג:

בית כנסת זה,

צביקה כהן:

אהרליה, החברים פה לא מתנגדים,

אהרון בן נון:

אבל גם שמה הייתה דילמה, אם לעשות,

צביקה כהן:

החברים פה אומרים, בוא,

אריה קינג:

(לא ברור) ישיבה.

צביקה כהן:

רד לאיתנו עד למטה לדיון,

אריה קינג:

יש לי מלא דברים אחרים.

צביקה כהן:

בצרכים של השכונה, זה מה שאומרים פה אריה,

אהרון בן נון:

אבל כרגע,

צביקה כהן:

אני שומע גם הוא אומר את זה,

אהרון בן נון:

של איזה שכונה? של תלפיות?

צביקה כהן:

כן,

אהרון בן נון:

תלפיות היא מסחר כרגע.

אלדד רבינוביץ:

וגם, וגם של כלל ירושלים, צריך להבין,

אהרון בן נון:

של מה?

אלדד רבינוביץ:

אני חושב שצריך לראות את הפרוגרמה וקצת לדון בה.

אהרון בן נון:

היא שכונה בהתהוות, היא יש שם תוכנית אב ל – 8500 יחידות דיור,

צביקה כהן:

בדיוק לשם התכוונו.

אהרון בן נון:

בדיוק, בדיוק אותה מידה, שאנחנו מקדמים את אומן בגבעת שאול, כן? מתוך מחשבה, ומתוך הבנה שזב דבר נכון, גם בתלפיות עושים את הדבר הזה, מה ההבדל בעצם? ובגבעת שאול אומן הולך לקבל יותר מ – 2500 מטר.

אדיר שוורץ:

צביקה, אין פה איזה ספקולציה, יש פה סדנאות אומנים שנמצאות היום באצטדיון טדי, ויוצאות משם,

צביקה כהן:

חבר'ה,

אדיר שוורץ:

זה מאוד מתאים בתוך המרחב של תלפיות,

צביקה כהן:

אף אחד לא דיבר נגד הדבר הזה.

אדיר שוורץ:

כפי שמתכנן ראש העיר, כפי שבונה הקואליציה, המתחם של תלפיות כפי שהוא מקודם היום, הוא מתחם טוב, מעורב שימושים, יש מקום גם לשימוש התרבותי מהסוג הזה שמה, לצד הרשויות הציבוריות האחרות, שמתוכננות לאורך ציר דרך חברון, שמתוכננות במקומות אחרים, ואני לא חושב שבמקום הזה כאן, בדיון הזה אנחנו נפתור את כל שאלת הפרוגרמה התרבותית, ושאר המבנים הציבוריים ביחס לתלפיות. מה שאנחנו כן יכולים לפתור, זה את השאלה אם סדנאות האומנים כן יהיו שמה, או לא יהיו שם, הצוות המקצועי כמו שאני מבין אותך אהרליה, ממליץ. אני מציע להתקדם.

ברק לוי:

אני רוצה צביקה, לומר עוד משהו שצריך פה לזכור, המבנה הזה כבר נבנה, הוא נבנה, הוא נבנה ברמת מעטפת, הוא קיים, התקציב כרגע המבוקש זה רק בשביל להשלים את העבודות של המעטפת, אבל זה כבר גמור.

צביקה כהן:

מי בנה? באיזה כסף?

אריאל גולן:

לא, השאלה מעטפת למה, זה השאלה,

יהודה פרוידגר:

מה שבנה.

אהרון בן נון:

אני הקשבת, אני חשבת שזה ברור.

אריה קינג:

כמו במוטקה אביב בגבעת מרדכי, שרק אחר כך פתאום נזכרו שיש בית כנסת צריך לדחוף שמה אחד או שניים, נכון?

יהודה פרוידגר:
יש שמה בית כנסת.

ברק לוי:
אני לא אומר, אני לא אומר, אני אומר זה כבר,

אריה קינג:
המקום הזה,

ברק לוי:
כבר בנו אותו לפי התכנון,

אריה קינג:
השלד בנוי,

ברק לוי:
היזם בנה אותו.

אריה קינג:
הבפנים לא בנוי.

שמוליק זליגמן:
כי זה היה הסכם שחתמנו עם היזם.

ברק לוי:
הוא בנוי,

שמוליק זליגמן:
ייתן לנו מעטפת,

ברק לוי:
הוא בנוי ברמת,

אריה קינג:

אין בעיה, מי החליט שמעטפת, אם אתה קורא בתב"ע כמו שאריאל קורא לנו, שזה גם וגם, וגם, למה פה זה רק דבר אחד.

אריאל גולן:

רגע כתוב שניים מתוך ארבעה שימושים,

שמוליק זליגמן:

התב"ע,

אריאל גולן:

צריך להיות שניים מתוך הארבעה.

אריה קינג:

שניים מתוך, כתוב את זה?

אריאל גולן:

כן, כן,

אריה קינג:

אז בכלל היא הנותנת, אתה חייב (לא ברור) שיש לך שמה.

אריאל גולן:

לא, אז עשו תרבות, אומנויות, כאילו שזה שתיים.

אריה קינג:

נו, למי מחרטטים?

אריאל גולן:

אז אני אומר שצריך להעלות אפילו,

אריה קינג:

פה כתוב שתיים מתוך הארבעה, בוודאי שלא יכול להיות.

אריאל גולן:

אתה שומע? אהרל'ה, כתוב שניים מתוך הארבעה.

אהרון בן נון:

כן, אני הבנתי. ואמרתי שיש דברים אחרים, קודם כל חלק מהשימושים לא ניתן לעשות שם, למשל קהילה זה מתנ"ס, יש לי מתנ"ס, 200 מטר משם, שהולך להיבנות ממש, לדעתי הוא,

אריה קינג:

קהילה יכול להיות גם מועדון גיל שלישי,

אהרון בן נון:

חלק ה - ,

אריה קינג:

וזה יכול להיות שם.

אהרון בן נון:

כן, אבל קישים לא יכולים להגיע לקומה רביעית וחמישית,

אריאל גולן:

למה? יש מעלית, מה?

אריה קינג:

מעלית, מה?

אהרון בן נון:

שנייה, שנייה, שנייה, בואו.

אדיר שוורץ:

אבל אריה, דיון בוועדת כספים הוא מוגבל למה שמוצע לדיון בוועדת כספים, זה לא דיון בפרוגרמה של תלפיות.

אריה קינג:

תב"ע, תב"ע אומרת לך שתיים מתוך ארבע, פה יש אחד מתוך ארבע.

אדיר שוורץ:

זה תב"ע.

אריה קינג:

תענה לי.

דובר לא מזוהה:

יש פה תב"ע לאומנויות.

אריה קינג:

נו, אומנות זה לא תרבות?

אלדד רבינוביץ:

זה אותו שימוש.

צביקה כהן:

אדיר, אדיר,

אריה קינג:

לא,

אלדד רבינוביץ:

זה אותו שימוש.

צביקה כהן:

אתה מגדיר, אדיר, כשאתה מגדיר מבנה לטובת חינוך, ומבקשים לפעמים, חביליו מבקש לדעת לאן זה הולך, אנחנו חוסמים אותו, למה? פה זה לא וועדת הקצאות, אבל פה מגדירים לך מראש את התכליות, ועל זה מדברים, ואני מנסה לומר,

אדיר שוורץ:

זה לא חדש, זה קרה מיליון פעמים אחרות בוועדת כספים.

צביקה כהן:

אני מנסה לומר משהו, אולי נכון להוריד את זה מפה, לשלוח את זה חזרה לוועדת תכנון ובנייה, להחליט ולהביא את זה כשזה מוחלט.

יוסי חביליו:

מה?

אריה קינג:

לא, תכנון ובנייה אושר.

יעל ביטון:

אנחנו רוצים לקדם את תלפיות, וחבל שאנחנו מעכבים את עצמנו.

יהודה פרוידגר:

מתוכנן בתכנון ובנייה.

יעל ביטון:

במיוחד עם הבניין בנוי,

אדיר שוורץ:

הדרגים המקצועיים ממליצים,

יעל ביטון:

יש צעירים שמחכים להיכנס לסדנאות.

אדיר שוורץ:

כמו באלף סעיפים אחרים שעלו לוועדה הזאת.

צביקה כהן:

למדנו ממך לבקש להוריד דברים, אתה מורה טוב שלנו.

יוסי חביליו:

לא להוריד, אני,

צביקה כהן:

אתה מורה טוב שלנו, אתה לא מהדברים מבקש להוריד מסדר היום,

אדיר שוורץ:

צביקה, אני בשונה.

צביקה כהן:

אנחנו עושים את זה מידי פעם.

אדיר שוורץ:

אני בשונה מיוסי, אתה יודע שאני לא מבקש בקלות להוריד דברים מסדר היום. ואני אומר שפה אין עילה, כמו שבמקומות אחרים, אין עילה.

יוסי חביליו:

אני הייתי לפי הסיכום עם מרגליות.

צביקה כהן:

זה זכותכם, זה זכותם.

יוסי חביליו:

אני אומר את האמת, מה?

יהודה פרוידגר:

תקרין לנו אותו, תקרין לנו אותו, תקרין לנו פה אותו על הלוח, שנדע מה הסיכום.

יוסי חביליו:

לאט לאט, תהיה במתח.

אריה קינג:

אני,

יהודה פרוידגר:

דיברו על שלך.

אריה קינג:

אני מציע לרכז את זה למה שאריאל אמר, אם כתוב 2 מתוך 4,

יהודה פרוידגר:

אבל זה גם תרבות וגם אומנות.

צביקה כהן:

חברים, אני רוצה לשמוע,

יהודה פרוידגר:

זה סדנה לאומנים, זה,

צביקה כהן:

רבותי.

אריה קינג:

אומנות ותרבות זה אותו דבר?

יהודה פרוידגר:

מה?

אריה קינג:

אומנות זה לא תרבות?

צביקה כהן:

אריה,

יהודה פרוידגר:

אומנות זה תרבות.

צביקה כהן:

דעתך נאמרה,

יהודה פרוידגר:

תרבות ואומנות ביחד, (לא ברור) ביחד,

אריה קינג:

אבל כתוב שמה שתיים מתוך ארבע, זה לא כתוב זה וגם זה.

יעל ביטון:

אנחנו גם לא יודעים מה המצב של הסדנאות היום בטדי, יכול להיות שהם צריכים לפנות, והם צריכים לעבור.

צביקה כהן:

חברים, דעתך, אריה, דעתך נאמרה דעתך, אני רוצה לשמוע את החברים.

אריה קינג:

אריאל, מה כתוב בהגדרה שלו?

יהודה פרוידגר:

מה כל הארבע? מה כל הארבע?

אריאל גולן:

תרבות, קהילה, רווחה, אומנות.

אדיר שוורץ:

אחלה, יש פה את הכול.

יהודה פרוידגר:

אז זה שתיים מתוך ארבע.

אדיר שוורץ:

יש פה את הכול,

יהודה פרוידגר:

יש פה כמה,

אריאל גולן:

שניים, שניים מתוך ארבעה,

אדיר שוורץ:

קהילה, גם תרבות,

יהודה פרוידגר:

שלוש,

אדיר שוורץ:

זה אלמנט קהילתי.

יהודה פרוידגר:

זה גם קהילה, גם קהילה יש פה.

אדיר שוורץ:

ואם האומן קצת מרגיש לא טוב בבוקר, יש פה גם רווחה. אפשר להתקדם? צביקה.

אריאל גולן:

לא, לא הבנתי.

צביקה כהן:

טוב, חברים.

אריה קינג:

הבדיחות של,

יהודה פרוידגר:

האומנים,

אריה קינג:

ארוחת צהריים.

יהודה פרוידגר:

המצב הכלכלי של האומנים הוא כזה,

צביקה כהן:

עם כל הרצון הזה,

יהודה פרוידגר:

שזה גם רווחה.

צביקה כהן:

בוא נתקדם. טוב, חברים, אנחנו על סדר היום, תודה רבה.

אריאל גולן:

בטח גם מתפללים שמה, זה גם דת.

יהודה פרוידגר:

דת.

צביקה כהן:

אם יש למישהו הצבעה בעניין, נצביע, אם לא, אנחנו ממשיך הלאה, בסדר? הצבעה? אוקי, אתה בטוח שאתה רוצה הצבעה?

אריה קינג:

כן,

צביקה כהן:

אוקי, חברים, מי בעד הסעיף הזה? עם כל הרצון אבל. תודה רבה. נגד? נמנע? תודה, הסעיף עבר. ברגע שאתה נגעת בתכליות, הלאה. 430, חברים, 31,

אריה קינג:

הבא בתור גם כן, 431 אותו סיפור.

צביקה כהן:

סליחה?

אריה קינג:

אותו סיפור, במקרה זה גם תרבות, במקרה לגמרי זה גם תרבות, זה,

אהרון בן נון:

לא, אני אסביר מה זה,

אריה קינג:

אוקי, אותה התנגדות, גם הצבעה.

צביקה כהן:

אתה מדבר, על מה אתה מדבר? אריה.

אריה קינג:

431, הסעיף הבא.

צביקה כהן:

431 חברים בעד?

יוסי חביליו:

אני בעד.

עידו רוזנברג:

תצביע נגד?

צביקה כהן:

חברים, בעד?

יעל ביטון:

431 בעד.

צביקה כהן:

בעד.

יוסי חביליו:

תרים, תרים, נו.

צביקה כהן:

אריאל, אתה מצביע פה? אריאל.

אריה קינג:

אני מבקש מה - , ואני מבקש עוד דבר, צביקה, לפני שאתה מצביע, אתה לפני שאתה מצביע, הערה, אני מבקש גם לשאול אם זה יהיה פתוח בשבת.

יהודה פרוידגר:

לא, מה פתאום.

צביקה כהן:

אנחנו נתייחס,

אריה קינג:

מי החליט שלא?

צביקה כהן:

בדיוק כפי שמתייחסת המערכת, למבני ציבור בשבת, או למבנה מסחר בשבת.

אריה קינג:

אני שואל אותך, זה מקום תרבות ופנאי.

צביקה כהן:

אני אומר עוד הפעם,

אלדד רבינוביץ:

מי אמור להפעיל את זה?

צביקה כהן:

חברים, אני אומר עוד פעם, אם זה מבני ציבור, נתייחס אליו כמו במסגרת החוק, ואם זה מבנה פרטי, מסחר, נתייחס אליו בדיוק כמו שהחוק העזר העירוני מדבר.

אלדד רבינוביץ:

מי אמור להפעיל את זה?

צביקה כהן:

אנחנו לא הולכים לפתוח את ירושלים בשביל אף אחד חס וחלילה בשבת, נקודה. אריה קינג: תראה, הסעיף התקציבי,

צביקה כהן:

תם.

אדיר שוורץ:

אלדד, לצערי,

אריה קינג:

צביקה,

אדיר שוורץ:

אין לך למה, אין לך ממה לחשוש.

אריה קינג:

צביקה, יש פה שני דברים,

אדיר שוורץ:

הנושא מוסדר.

אריה קינג:

הסעיף התקציבי,

אדיר שוורץ:

לצערי.

צביקה כהן:

בנושא הזה.

אריה קינג:

הסעיף התקציבי שממנו לוקחת, לוקחים את הכסף, מרכז תרבות לקבילת תלפיות, אוקי, איזה קהילה?

צביקה כהן:

אריה, ביקשת להביא להצבעה, מותק.

אריה קינג:

לא, אני שואל אותך איזה קהילה רק, תגיד לי,

צביקה כהן:

להביא להצבעה?

אריה קינג:

הקהילה של האתיופים,

צביקה כהן:

אני לא יודע,

אריה קינג:

הקהילה של הצרפתים,

צביקה כהן:

אתה לא בוועדה,

אריה קינג:

איזה קהילה מקבלת את זה?

צביקה כהן:

אתה לא בוועדת הקצאות.

אריה קינג:

אתה לוקח מסעיף שלך רק תלפיות,

יהודה פרוידגר:

מה זה,

אריה קינג:

קהילת תלפיות,

צביקה כהן:

אריה,

אריה קינג:

ואתה בא ואומר לי - מרכז תרבות. אתה בכלל לא יודע מי יהיה שמה.

צביקה כהן:

נחזיר אותך לסעיף הבא,

אדיר שוורץ:

האתיופים לא נהנים מתרבות ופנאי? צרפתים לא נהנים מתרבות ופנאי?

צביקה כהן:

אנחנו לא,

אריה קינג:

כן לאתיופים, אני בעד,

צביקה כהן:

אנחנו לא בתוך וועדת הקצאות, או תמיכות.

אדיר שוורץ:

מי יודע אם לא, למה שלא יהיה שמה תרבות ופנאי,

אריה קינג:

אז מה אתה עושה?

אדיר שוורץ:

של הקהילה האתיופית.

אריה קינג:

עבודות גמר לפי מה? איזה קהילה?

אדיר שוורץ:

מי אמר שלא יהיה שם תרבות ופנאי של הקהילה הצרפתית?

אלדד רבינוביץ:

מי מפעיל את זה אבל?

אדיר שוורץ:

מי אמר?

אריה קינג:

אבל איזה קהילה אתה רוצה את זה?

אדיר שוורץ:

אתה לא מגדיר את זה בוועדת כספים.

אריה קינג:

אבל אתה עכשיו בונה פה מרכז תרבות ופנאי,

אדיר שוורץ:

אתה לא בונה, אתה עושה השלמה,

אריה קינג:

לאיזה קהילה?

אדיר שוורץ:

של עבודות גמר למרכז תרבות ופנאי במתחם כלמוביל,

אריה קינג:

נו.

אדיר שוורץ:

כל היתר יידון כבר ב – ,

אריה קינג:

אבל הסעיף התקציבי,

אדיר שוורץ:

בערכאות הרלוונטיות.

אריה קינג:

הסעיף התקציבי למרכז לקהילה תלפיות, אני שואל אותך, איזה קהילה?

יהודה פרוידגר:

אז, אז קודם כל מי אמר שעכשיו צריך להחליט?

אריה קינג:

אני מסכים איתך.

יהודה פרוידגר:

יפה, יראו, ישבו עם המינהל הקהילתי, ויגידו, האם יש קהילה ספציפית צריכה, ליוצאי אתיופיה, יש שמה,

אדיר שוורץ:

וגם אתה ואני יודעים שהתושבים העתידיים של תלפיות,

יהודה פרוידגר:

יפה.

אדיר שוורץ:

עוד לא שם, נכון? הרי מעמיסים שמה אלפי יחידות דיור,

צביקה כהן:

בוא נחליט הולך לאתיופים,

אריה קינג:

אני שואל, מי יקבל את זה?

צביקה כהן:

מחליטים, הולכים לאתיופים.

יהודה פרוידגר:

המינהל הקהילתי,

צביקה כהן:

זה המקום,

יהודה פרוידגר:

לא, יש שמה,

צביקה כהן:

זה המקום.

אריה קינג:

צביקה, יקבל את זה,

אדיר שוורץ:

אולי כולם? אולי ביום ראשון כך, וביום שני כך, וביום שלישי כך? אולי באותו יום יהיה בערב אתיופים ובצהריים צרפתים?

יהודה פרוידגר:

יש מועדון גיל שלישי,

צביקה כהן:

נכון,

אריה קינג:

אם זה הולך.

אדיר שוורץ:

אולי משפחות מעורבות צרפתיות אתיופיות?

יהודה פרוידגר:

אם זה יהיה לכולם.

אריה קינג:

צביקה, אם זה הולך למינהל קהילתי תלפיות שהוא יחליט שהוא, איזה קהילה תפעיל שמה, איזה תרבות, ניחא, אבל זה לא מה שכתוב פה. לקחו את הסעיף ממרכז לתרבות קהילה תלפיות, כלומר זה אמור להיות לקהילה, ומחר תמצא את תיאטרון, לא יודע מה,

יהודה פרוידגר:

אספקלריה.

אריה קינג:

קוקוריקו תרנגול.

יהודה פרוידגר:

אספקלריה.

אריה קינג:

אספקלריה, גם כן, הוא לא, הוא לא קשור לקהילה, אז אני שואל מי יפעיל את המקום.

יהודה פרוידגר:

למה לא?

צביקה כהן:

חברים,

יעל ביטון:

זה קהילה מתחדשת, אריה, כל המקום שם הולך לעבור חדשות,

אריה קינג:

מי יפעיל?

יעל ביטון:

הקהילה שם גדלה, היא תגדל, אתה לא יודע מה יהיה שם מחר בבוקר.

אריה קינג:

אז אני שואל,

יהודה פרוידגר:

אריה, אריה,

אריה קינג:

הקהילה תהיה שמה, או שזה יהיה גוף חיצוני?

יהודה פרוידגר:

כרגע,

יעל ביטון:

יש שם,

יהודה פרוידגר:

שנייה, שנייה,

יעל ביטון:

הביקושים משתנים.

אריה קינג:

אני חוזר ואומר,

יהודה פרוידגר:

אבל אריה,

אריה קינג:

אנחנו, לא אבל אריה, אתה לא, לך תשב עם עדן, תבין מאיפה אני שואב את השאלות האלו.

יהודה פרוידגר:

אני רוצה,

אריה קינג:

הדבר הזה אמור לשרת, את מי שיגור בתלפיות,

יהודה פרוידגר:

נכון,

אריה קינג:

אני אומר לך, שאתה אומר נכון, ואולי מישחו פה באולם חושב שיש שמה איזה גוף אחר שרוצים לעשות לו טובה, ייתנו את השטח הזה, שהוא בכלל לא קשור לתלפיות, רק הוא בא מתארח שמה.

יוסי חביליו:

אז (לא ברור).

אריה קינג:

בדיוק כמו,

יוסי חביליו:

זה לא רלוונטי, לא פה.

אריה קינג:

אבל זה עכשיו,

יוסי חביליו:

(לא ברור).

אריה קינג:

אבל זה הנקודה.

יוסי חביליו:

לא,

אריה קינג:

עכשיו אתה בא ובונה לפי גוף שלא קשור לתלפיות בכלל.

צביקה כהן:

אמרתי לו את זה, יוסי. חברים, איפה?

אריה קינג:

אני לא מבין, אתם אחרי זה תבכו כמו בגבעת מרדכי, שדחפו שמה כל מיני גופים שלא קשורים ליישוב, או לשכונה.

צביקה כהן:

אנחנו מספיק,

אריה קינג:

ואז התושבים אין מקום להתפלל. אין מקום למשחק, אין ספרייה, אין גיל שלישי,

צביקה כהן:

אריה,

אריה קינג:

אין נעליים,

צביקה כהן:

אריה.

אריה קינג:

כי מישוהו פה הבטיח למישוהו משהו.

צביקה כהן:

אריה, זה,

יוסי חביליו:

דווקא בגבעת מרדכי,

צביקה כהן:

ברגע ש - , ברגע שאתה דן,

יהודה פרוידגר:

זה בוועדת הקצאות תתקוף את זה.

צביקה כהן:

אריה, ברגע שאתה דן פה.

אריה קינג:

אבל מי החליט?

יהודה פרוידיגר:

כרגע זה בבעלות העירייה.

צביקה כהן:

אריה, שאלת,

אריה קינג:

מי החליט? אולי ייתנו את זה לאיזה תיאטרון.

צביקה כהן:

רבותי,

אריה קינג:

לא יודע מה,

צביקה כהן:

אני מביא את הסעיף,

אריה קינג:

קוקו תרנגול.

צביקה כהן:

הזה להצבעה, בבקשה.

אדיר שוורץ:

אבל הדיון הזה,

צביקה כהן:

מי בעד,

אדיר שוורץ:

דיון על עבודות גמר בפרויקט,

צביקה כהן:

מי בעד הסעיף הזה?

אדיר שוורץ:

אפשר להתקדם.

צביקה כהן:

תודה. האם יש מתנגדים? תודה. האם יש נמנעים? גם תודה. סעיף הבא, 431 דיברנו.

יהודה פרוידגר:

כן,

אדיר שוורץ:

כן, זה היה,

יהודה פרוידגר:

זה היה עכשיו.

צביקה כהן:

2 דיברנו?

יוסי חביליו:

יש לי אותה שאלה,

צביקה כהן:

,433

יוסי חביליו:

(לא ברור).

צביקה כהן:

,434

יוסי חביליו:

לא, (לא ברור).

אריה קינג:

שנייה, שנייה, 432.

אדיר שוורץ:

צביקה, חביליו שאלה.

אריה קינג:

433.

צביקה כהן:

יוסי, בבקשה, 433.

יהודה פרוידגר:

33 זה קריית משה, אולם ספורט, 432 זה בסדר.

יוסי חביליו:

433 סליחה,

צביקה כהן:

בבקשה.

אריה קינג:

איפה זה?

אריה קינג:

איפה זה?

יוסי חביליו:

תמיד מקדים באחד, כי,

יהודה פרוידגר:

איפה זה? אהרליה, איפה זה?

אהרון בן נון:

קריית משה.

יוסי חביליו:

לא, מה גודל האולם?

אהרון בן נון:

במימון. אנחנו רוצים לעשות אותו, לפחות בינוני, אם אפשר נעשה גדול, אם אתה מכיר את המקום,

צביקה כהן:

הערות טכניות.

יוסי חביליו:

אני בעד מצוין, טוב שנרשמה ההערה.

אהרון בן נון:

תודה, תודה.

יוסי חביליו:

למה אתה ציני עלי? אני אומר דברים לא נגדך.

אהרון בן נון:

א', אני לא, א' אני לא ציני.

צביקה כהן:

אתה יודע למה הוא ציני עליך?

אהרון בן נון:

אני ממש לא ציני.

צביקה כהן:

בגלל שפה,

יוסי חביליו:

מה?

צביקה כהן:

זה סעיף טכני.

אהרון בן נון:

ממש לא ציני. אני אומר לך דברים תאמין, זה הכול.

צביקה כהן:

חביליו, הוא ציני עליך, בגלל שזה סעיף טכני, הורדנו סעיף ממפעל הפיס ומקורות מימון.

אהרון בן נון:

נכון,

יוסי חביליו:

צביקה,

צביקה כהן:

זה, זה דברים טכניים,

יוסי חביליו:

תיאורטית זה נכון,

צביקה כהן:

זהו.

יוסי חביליו:

אני גם יושב עם אהרליה, בישיבות,

צביקה כהן:

אתה יושב איתו, ואתה מציק לנו אבל.

יוסי חביליו:

לבדוק את העניינים, מה?

אריה קינג:

אני רוצה לשאול,

צביקה כהן:

,43

אריה קינג:

שנייה, שנייה, לגבי 33, ו – 34,

צביקה כהן:

,434

אריה קינג:

לגבי שניהם. אני מבין זה אותו מגרש?

יהודה פרוידגר:

במימון, כן.

אריה קינג:

זה שניהם אותו מגרש. אז אני רוצה לשאול שאלה, אם זה קשור, האם זה קשור איכשהו, כי היום יש שמה את המועדון של, את הסניף בני עקיבא, יושב שמה,

יהודה פרוידגר:

הם בונים להם את זה, הם בונים להם.

אהרון בן נון:

נכון.

אריה קינג:

אז בעצם מה אתה אומר? שבונים שמה באותו מקום סניף חדש להם?

יהודה פרוידגר:

כן,

אהרון בן נון:

אנחנו מעבים את המתחם הזה, בתוספת כיתות, מוסיפים, יש היום אולם התעמלות קטן שהוא לא רלוונטי כבר. יש שם מועדון נוער שאנחנו מחזירים אותו, מוציאים ומחזירים אותו, זה בדיוק הכסף לתכנון.

יהודה פרוידגר:

זה בני עקיבא,

אריה קינג:

לבני עקיבא, כן, זה המועדון נוער, אז האולם שמופיע פה, בסעיף 33, האולם, הוא האולם שהיום, כלומר הוא בשיפוץ, או לא יודע מה,

אהרון בן נון:

אולם קטן,

אריה קינג:

קטנצ'יק.

אהרון בן נון:

האולם היום שם הוא אולם קטן מאוד.

אריה קינג:

כן, היום הוא בשימוש,

אהרון בן נון:

אולם התעלמות מה שנקרא,

אריה קינג:

בשימוש לא מימון, של בית ספר מאור התורה,

אהרון בן נון:

מאור התורה, מימון, כן,

אריה קינג:

נכון. אז עכשיו השאלה שלי, זה חלק מהבינוי של כל המגרש של לישלץ? הדבר הזה?

אהרון בן נון:

כן, כן,

צביקה כהן:

כן, זה המקום.

אריה קינג:

אז למה זה לא מופיע פה כחלק מ - ? או שיש פה גם את ישלץ בהמשך?

אריאל גולן:

לא, הוא כבר אושר.

אהרון בן נון:

כי סעיפי החינוך יבואו בנפרד. או באו בנפרד כבר. אני כרגע מביא רק את הסעיפים שהם לא חינוך במתחם הזה.

אריה קינג:

אז מי, מי יקבל את האולם? מי יהיה אחראי על האולם ספורט?

אריאל גולן:

אריה, אני שאלתי לפני כן את אהרליה בן נון את כל השאלות האלה, הוא אמר שזה ישמש את כולם, את כל המוסדות שקיימים במתחם.

אהרון בן נון:

בוודאי.

אריאל גולן:

וגם את השכונה.

אהרון בן נון:

אנחנו רוצים, הכלל הוא, אולמות הספורט משמשים את בתי הספר בשעות הבוקר, ואחר הצהריים הם עומדים לרבות הקהילה.

אריה קינג:

כן, אבל היום, אם אני זוכר את ה - , תושב המקום גם, היום זה בחזקת מאור התורה, ובשימוש אחרי צהריים של התושבים.

אריאל גולן:

בחזקת מאור התורה בלבד.

אריה קינג:

בלבד.

אריאל גולן:

בשימוש מאור התורה בלבד.

אריה קינג:

ואחרי צהריים, עכשיו,

אריאל גולן:

גם לא,

אריה קינג:

מה?

אריאל גולן:

שימוש אחר, אחרי צהריים סגור.

אריה קינג:

לא, אלא אם כן, הם נותנים ל - ,

אריאל גולן:

אלא אם כן, משלמים הרבה ומשכנעים מאוד את המנהל.

אריה קינג:

אז עכשיו עצם הולך להיות פה שינוי,

אריאל גולן:

שינוי, הוא עומד לשמש גם את ישרא, גם את מאור התורה, וגם את השכונה.

אריה קינג:

הבנתי, אז אני,

אריאל גולן:

ולכן הניח את דעתי, אם לא, הייתי,

אריה קינג:

אותי זה לא מניח.

אריאל גולן:

אני ברגע שהשכונה תשתמש בזה גם, זה מניח את דעתי.

אריה קינג:

מה? כי למאור התורה רק לוקחים.

אריאל גולן:

הולכים?

אריה קינג:

רק לוקחים.

אריאל גולן:

רק לוקחים? זה חשבון אחר.

אריה קינג:

רק לוקחים. רק לוקחים להם, לא נותנים להם.

אריאל גולן:

זה יהיה מבנה יותר גדול.

אריה קינג:

מה?

אריאל גולן:

מבנה יותר גדול.

אריה קינג:

פי 3 יותר גדול רק שייתנו להם את מה שהיה להם,

אריאל גולן:

אני חושב שהיה פעם, לפני שהיה מאור התורה, זה שימש גם את הציבור.

צביקה כהן:

חברים, אני רוצה לסכם את הסעיף הזה,

אריאל גולן:

הם לקחו לציבור את האולם הזה, לבד אצלם.

צביקה כהן:

רבותי,

אריה קינג:

(לא ברור) מימון.

צביקה כהן:

אני רוצה לסכם את הסעיף הזה, אריה.

אריה קינג:

מה?

צביקה כהן:

אפשר להתקדם? ברשותך.

אריה קינג:

אתה יכול להצביע, אני אצביע נגד כמובן.

צביקה כהן:

אז מדוע אתה מעכב אותנו?

אריה קינג:

מה?

צביקה כהן:

בסוף אם זה בא להצבעה?

אריה קינג:

לא, יש גבול למה שעושים לאנשים שהם,

צביקה כהן:

טוב, רבותי,

אריה קינג:

את זה פה.

צביקה כהן:

מי בעד הסעיף הזה? תודה. מתנגדים?

אריה קינג:

אני מתנגד לסיפור של האולם.

צביקה כהן:

מתנגד. האם יש נמנעים?

אריאל גולן:

שתי סעיפים אתה מתנגד.

צביקה כהן:

לא, עכשיו אנחנו ב – 4,

אריה קינג:

מועדון נוער, מועדון נוער זה משהו אחר,

צביקה כהן:

34,

יהודה פרוידגר:

433.

יוסי חביליו:

זה מועדון, זה לא,

צביקה כהן:

עברנו כבר.

יהודה פרוידגר:

הוא מתנגד ל – 433.

אריה קינג:

כן,

צביקה כהן:

434, אריה קינג מתנגד, האם יש נמנעים?

יהודה פרוידגר:

לא, 433 הוא מתנגד. 434 הוא בעד.

אריה קינג:

כי לספרדים אין כיפות שחורות.

יהודה פרוידגר:

לאולם ספורט הוא מתנגד, למועדון נוער הוא מסכים.

צביקה כהן:

433, אתה מתנגד?

אריה קינג:

433,

יוסי חביליו:

הייתה הצבעה, אבל בסדר.

צביקה כהן:

434,

אריה קינג:

התנגדתי.

צביקה כהן:

אריה, תתייחס אלי.

אריה קינג:

433 אני מתנגד.

צביקה כהן:

434?

אריה קינג:

לא מתנגד.

צביקה כהן:

לא מתנגד, תודה רבה. 35,

יוסי חביליו:

רגע, אז הנה זה כרמים, מה גודל האולם?

צביקה כהן:

36,

יוסי חביליו:

רגע, בינוני?

צביקה כהן:

37,

יהודה פרוידיגר:

אולי תשאל את כל השאלות האלה מראש?

צביקה כהן:

38, 39, 40. 441,

יוסי חביליו:

יש לנו עוד אחד גוננים.

צביקה כהן:

42,

יוסי חביליו:

יש מלא אולמות היום.

צביקה כהן:

43, 44, 45,

אהרון בן נון:

ב – 43 זה השלוחה של המתנ"ס.

צביקה כהן:

אהרליה, 43.

אהרון בן נון:

אמרתי צביקה, אפרופו הדיון הקודם על קהילה זוה, אז 443, זה אותה, אותו מתנ"ס שדיברתי עליו שהוא מרחק של 200 מטר משם, זה אותה,

צביקה כהן:

תודה.

אהרון בן נון:

בדיוק באותו מקום.

צביקה כהן:

תודה על ההערה.

אהרון בן נון:

זה נותן מענה.

צביקה כהן:

45,

יוסי חביליו:

אני יש לי שאלה, איזה אולם זה?

אהרון בן נון:

איפה?

צביקה כהן:

46.

יוסי חביליו:

רגע שאלה ב – 45.

צביקה כהן:

מה אתה אומר?

אהרון בן נון:

בינוני, בינוני.

צביקה כהן:

47.

יוסי חביליו:

בינוני, מה? אתה רואה?

אהרון בן נון:

רק בזכותך.

צביקה כהן:

48.

יוסי חביליו:

לא, אני אמרתי בזכותי? אמרתי בזכותך.

צביקה כהן:

49, 50,

יהודה פרוידגר:

רגע, אהרליה, 446,

יוסי חביליו:

יש לנו עוד אחד במשתלה.

יהודה פרוידגר:

446, זה המועדון נוער על הגן ילדים? במגרש שאמור להיות,

צביקה כהן:

אנחנו במעלה הזיתים,

יהודה פרוידגר:

של הרטמן?

צביקה כהן:

ב – 50.

יהודה פרוידגר:

בצפירה ב – 446, זה הצפירה?

אהרון בן נון:

כן, זה שהחליף את,

יהודה פרוידגר:

הרטמן?

אהרון בן נון:

חורב, כן,

יהודה פרוידגר:

בסדר.

יוסי חביליו:

רגע, לך אחד אחורה ל – 49 בבקשה.

צביקה כהן:

מה אתה צריך שם?

יוסי חביליו:

לשאול אותו גם, יש עוד אולם במשתלה.

צביקה כהן:

בינוני,

יוסי חביליו:

איזה גודל?

צביקה כהן:

בינוני.

אהרון בן נון:

איפה? איפה אתה?

יוסי חביליו:

במשתלה.

אריאל גולן:

הוא שואל על רביץ,

עו"ד דני ליבמן:

447.

אריאל גולן:

לרב תכליתי.

אהרון בן נון:

447?

יוסי חביליו:

447, לך רגע ל – 447,

צביקה כהן:

451,

יוסי חביליו:

רגע, לך ל – 447,

אהרון בן נון:

זה לא, זה לא אולם ספורט, זה אולם רב – תכליתי.

יוסי חביליו:

כאילו לאומנות.

צביקה כהן:

,452

אהרון בן נון:

אולם רב – תכליתי.

יוסי חביליו:

רגע, רגע, יש לי עוד משהו,

אריאל גולן:

רגע, רגע, צביקה, הבריכה בהר נוף, אני הייתי שמח לסאטוס עליה, מה? מה קורה?

אהרון בן נון:

אני אגיד,

אריאל גולן:

עשרות שנים מדברים עליה, מה קורה איתה?

אהרון בן נון:

לא, אל תגזים,

אריאל גולן:

אין איפה לשחות.

אהרון בן נון:

קודם כל, אתה זוכר שהתוכנית הוקפאה עד להסדרת סוגיות הפתיחה בשבת, לכן אל תבוא בטענות על השנים, לא, אז אני אומר, הייתה, הפרויקט, זה פרויקט,

צביקה כהן:

אהרל'ה, אתה יודע שאני את אריאל גולן לוקח אותו ברציניות.

אהרון בן נון:

אני לוקח אותו בשיא הרצינות, כמו שאתה יודע. הפרויקט חיכה הרבה מאוד שנים עד ההסדרה הזאת, זה אילץ אותנו לעשות רה – תכנון, ולסדר תקנים שלא היו באותה תקופה. אנחנו כרגע במלוא התקציב, ויוצאים למכרז, אני מקווה בעוד חודש.

יוסי חביליו:

אוקי, על מה זה?

אהרון בן נון:

בררכת השחייה בהר נוף.

צביקה כהן:

ברק,

יוסי חביליו:

רגע, אבל לפני,

אריה קינג:

פתוחה בשבת, נכון?

צביקה כהן:

ברק תן לנו כמה מילים,

אהרון בן נון:

ממש.

צביקה כהן:

על הבריכה הזאת, מה הסיפור? מה הבעיה? למה יש פה לחץ?

אריה קינג:

שהיא פתוחה בשבת, בוא נראה אותך, תנסה.

צביקה כהן:

ברכה בהר נוף.

ברק לוי:

התקציב לפני יציעה למכרז, זהו. אם היו בעיות, הם נגמרו.

אריאל גולן:

היתרים, הכול?

שמוליק זליגמן:

מה? מה?

אריאל גולן:

יש היתרים כבר?

ברק לוי:

כן, אהרליה מוכן למכרז.

אהרון בן נון:

כן, כן,

ברק לוי:

זה השלמה של החלק האחרון, במכרז.

צביקה כהן:

תודה אהרליה עזרת לנו.

אהרון בן נון:

זה השלמה התקציבית, בהתאם לכתב הכמויות.

צביקה כהן:

אהרליה, תודה רבה עזרת לנו.

יוסי חביליו:

450 אני נמנע,

צביקה כהן:

452,

אריאל גולן:

טוב שלא מתנגד, אם לורה הייתה פה, היית מתנגד, בטוח.

צביקה כהן:

,453

יוסי חביליו:

מה זה 454? שנייה,

צביקה כהן:

,454

יוסי חביליו:

רגע,

יהודה פרוידגר:

אני רוצה לשאול על 454,

צביקה כהן:

בבקשה.

יהודה פרוידגר:

זה אני מבין שזה,

צביקה כהן:

אתה נמצא באגף,

יהודה פרוידגר:

החלטת הממשלה,

יוסי חביליו:

רגע,

צביקה כהן:

אתה בתברואה, לא בתרבות.

יהודה פרוידגר:

אני יודע, אני יודע.

צביקה כהן:

בבקשה.

יהודה פרוידגר:

אני זה, אני מתאר לעצמי שזה במסגרת ה - , האישור של המדינה,

אריאל גולן:

מתקן השבה.

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) ירושלים, שבונים בעטרות,

צביקה כהן:

אנחנו נמצאים היום, יהודליה בטופ.

יהודה פרוידגר:

בעטרות.

צביקה כהן:

בטופ.

ברק לוי:

כן,

יהודה פרוידגר:

עכשיו אני רק שואל,

צביקה כהן:

עכשיו מכינים, עכשיו הולכים להכין,

יהודה פרוידגר:

יפה.

צביקה כהן:

את ה - 25 שנים הבאות עלינו לטובה.

יהודה פרוידגר:

יפה, עכשיו אני שואל, האם זה אותו סוג מתקן שהיה אמור להיבנות ליד מעלה אדומים?

צביקה כהן:

לא, לא, זה כסף תקציב, ללכת לבחון, לאן אנחנו הולכים, זה כל הסיפור.

אדיר שוורץ:

עבור תכנון.

צביקה כהן:

אנחנו בתחילת הדרך,

ברק לוי:

תתחיל לתכנן מתקן,

צביקה כהן:

שא ברכה, תגיד תפילת הדרך,

יהודה פרוידגר:

היה אמור להיות,

צביקה כהן:

שנגיע למקומות (לא ברור).

ברק לוי:

זה לא,

יהודה פרוידגר:

שנייה, היה באזור מעלה אדומים, היה אמור להיות מתוכנן מפעל גדול למחזור פסולת שבגלל כל מיני בעיות של איכות סביבה, והכול, מעלה אדומים התנגדו, וכולם התנגדו, והיה בדיקות והכול,

צביקה כהן:

נכון,

יהודה פרוידגר:

וביטלו אותו.

יעל ענתבי:

יהודה, זה מפעל שונה.

יהודה פרוידגר:

אני שואל, האם זה עכשיו את אותו מפעל,

צביקה כהן:

לא,

ברק לוי:

לא, לא, זה לא. התשובה היא - לא.

יעל ענתבי:

לא, לא.

צביקה כהן:

מאז עברו,

ברק לוי:

התשובה היא - לא.

צביקה כהן:

הרבה מאוד שנים, אנחנו תמיד מתקדמים בטכנולוגיה,

ברק לוי:

בדיוק.

צביקה כהן:

בוחנים את כל האפשרויות שעומדות,

ברק לוי:

בדיוק, בודקים עכשיו ובוחנים את הטכנולוגיות הכי מתקדמות שיש בעולם,

צביקה כהן:

יפה.

ברק לוי:

ששם המתקנים כאלה נמצאים במרכזי הערים באירופה שהם שם הכי מקפידים,

יעל ענתבי:

וגם במרכז ברלין,

ברק לוי:

על הזה,

יהודה פרוידגר:

אותו דבר של מרכזי ערים, אני קראתי את הדברי הסבר,

צביקה כהן:

יהודה,

יהודה פרוידגר:

אותו דבר גם על מה שהיה במעלה אדומי,

צביקה כהן:

יהודה,

יהודה פרוידגר:

הביאו לנו כל מיני ערים באירופה,

צביקה כהן:

יהודה,

יהודה פרוידגר:

שנמצא במרכזי הערים.

שמוליק זליגמן:

נכון מאוד.

יהודה פרוידגר:

ולמרות הכול הם פינו אותם.

צביקה כהן:

יהודה,

שמוליק זליגמן:

כי היה התנגדות, כפי שאתה יודע, לא מקצועית.

יהודה פרוידגר:

למה מחליטים,

צביקה כהן:

יהודה,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור).

צביקה כהן:

ברק,

שמוליק זליגמן:

אז מה אתה רוצה? שלא נטפל ועוד מעט לא יהיה איפה לעשות כלום עם האשפה?

יהודה פרוידגר:

אם כבר בונים, שישאירו אותם במדבר יהודה, לא בעטרות.

צביקה כהן:

אפשר, יהודה,

יהודה פרוידגר:

אתה עוד יותר,

שמוליק זליגמן:

תגיד למשרד להגנת הסביבה,

צביקה כהן:

יהודה,

שמוליק זליגמן:

מי שמוביל את זה, זה משרד האוצר, החשב הכללי,

צביקה כהן:

יהודה, אתה רב איתנו סתם.

שמוליק זליגמן:

שמבין שיש פה פצצה מתקתקת.

יהודה פרוידגר:

הם אמרו שזה אותו דבר.

שמוליק זליגמן:

יהודה.

ברק לוי:

זה לא אותו דבר.

שמוליק זליגמן:

זה לא אותו דבר, זה עומד בתקנים,

יעל ענתבי:

יהודה, אני רוצה,

שמוליק זליגמן:

הבינלאומיים,

יעל ענתבי:

אני רוצה להגיד משהו,

אדיר שורץ:

אבל הטכנולוגיות התקדמו, והתכנון, זה רק לתכנון,

יעל ענתבי:

יהודה,

אדיר שוורץ:

ובזה משקיעים את הכסף,

יעל ענתבי:

הפרויקט הזה, מלווה,

צביקה כהן:

יהודה,

יעל ענתבי:

יחד עם המשרד לאיכות הסביבה.

צביקה כהן:

תקשיב לי, חברים, חברים, יעל,

אדיר שוורץ:

יהיו פה מיליון וחצי תושבים, עוד מעט צריך להיערך.

צביקה כהן:

דקה.

יהודה פרוידגר:

נכון,

צביקה כהן:

דקה, דקה.

יהודה פרוידגר:

אתה עוד לא,

צביקה כהן:

דקה, יהודה,

אדיר שוורץ:

מדבר יהודה הוא לא הפתרון.

צביקה כהן:

יהודה, אמרת, תקשיב לי, קודם כל זה כסף לתכנון, שהוא פתוח לכל הצדדים, לכל המערכות. דבר שני, אתם זוכרים שאני, בכל מקרה מחויב לוועדה פה, לאיזה שהוא סיור אחד או שתיים, סיכמנו את זה בעבר, ונעשה את זה גם, וזה יהיה לנו בעזרת השם. לא אכפת לי שבמסגרת המטרות שלנו, נהיה גם במקום הנוכחי היום, ונקבל אינפורמציה שזה לא באותו מקום, על העתיד. אבל אנחנו הולכים למשהו חדש, ואין סיבה לריב, כשאנחנו לא יודעים על מה אנחנו רבים בכלל.

יהודה פרוידגר:

טוב.

צביקה כהן:

טוב, בסדר? אתה תסכים להצטרף אלינו לסיור?

יהודה פרוידגר:

ברגע שאתה מבקש,

אדיר שוורץ:

לא הבנתי, הסיור לערים האלה בחו"ל או לאן הוא? לאן לסיור?

שמוליק זליגמן:

לא, אנחנו לא מכירים סיור בחו"ל.

יהודה פרוידגר:

כן,

צביקה כהן:

מי שרוצה, יש מטוס פרטי, יכול לקחת, והכול בסדר.

אדיר שוורץ:

יהודה.

צביקה כהן:

חברים אנחנו ב – 451, חביליו, תהיה איתנו, תהיה מרוכז.

יוסי חביליו:

(לא ברור).

אריאל גולן:

אנחנו ב – 455,

צביקה כהן:

455, 456, 7,

יוסי חביליו:

הייתה התנגדות של מעלה אדומים,

יהודה פרוידגר:

נכון,

צביקה כהן:

9, התחלנו עם המיליונים, יוסי,

יוסי חביליו:

מה?

צביקה כהן:

60, 61, 62,

יעל ביטון:

רגע צביקה, יש לי שאלה,

צביקה כהן:

בבקשה.

יעל ביטון:

כל ה - ,

צביקה כהן:

לא להפריע, לא להפריע.

יעל ביטון:

כל התקציבים האלה של התוספת על הקווים, זה בין היתר בגלל העיכוב בעבודות? הרי יש את, כתוב כאן, אני מנסה להבין האם,

צביקה כהן:

חס וחלילה, מה פתאום.

יעל ביטון:

לא, מה אני מנסה להבין,

צביקה כהן:

יש תוכנית סדורה לירושלים, פרק א', פרק ב', פרק ג', זה בקו הכחול, הירוק והאדום, המערכת עובדת, כל הזמן נוסעת, היא כל הזמן מתקדמת, היא עושה עוד שכונה, ועוד קו, ועוד מנהרה, ועוד גשר,

יעל ביטון:

אז זה עכשיו אנחנו הקצאה של,

צביקה כהן:

אנחנו מתקדמים ע"פ תוכנית מובנית.

יעל ביטון:

מתוך הפרוגרמה הגדולה. אוקי,

ברק לוי:

כן, זה תקציבים נוספים, זה בעיקר לקו הכחול, הוא החדש השלישי שעובדים עליו.

יעל ביטון:

זה מה שאני מנסה להבין.

צביקה כהן:

היא שאלה מדוע, אם זה כסף שהלך על כל מיני עבודות שמתעכבות, והתשובה היא לא,

ברק לוי:

לא,

יעל ביטון:

זה לא קשור לעיכוב בעבודות?

ברק לוי:

לא,

יעל ביטון:

רמות קצה, זה לא בר – אילן.

ברק לוי:

לא, לא,

צביקה כהן:

לא, לא,

ברק לוי:

זה מקטעים נוספים.

יעל ביטון:

אוקי,

אריה קינג:

ב – 45,

צביקה כהן:

בר אילן, אני איתך, אתה לא יודעת כמה.

אריה קינג:

ב – 458, אני רק רוצה לשאול, איפה זה בשייח ענבר?

צביקה כהן:

45?

אריה קינג:

8, כיכר, בשייח ענבר.

צביקה כהן:

קשה להסתובב הרבה.

אריה קינג:

מי? מי יודע להגיד לנו איפה זה ברחוב? יש פה מישחו מה - ,

ברק לוי:

זה אגף תושי"ה.

דוברת לא מזוהה:

אגף תכנון.

צביקה כהן:

מידי רחוק.

ברק לוי:

אגף תושי"ה, תושי"ה.

אדיר שוורץ:

יש פה מתושי"ה מישחו?

ברק לוי:

רגע, כתוב שכונת א – טור.

צביקה כהן:

מישחו יכול להסביר,

אריה קינג:

כן, שייח,

צביקה כהן:

לאריה, בבקשה? אני בינתיים מתקדם, זה בסדר?

אריה קינג:

שייח ענבר איפה זה?

ברק לוי:

אני מבקש מטוביה שיבוא.

צביקה כהן:

,462

אריה קינג:

שנייה הלו, אדוני.

צביקה כהן:

הערת הערה נכונה, אני מצטער על זה שמנהל האגף הזה, הנוכחי שאתה מדבר, לא נמצא, אם לא הייתי עובר על הסעיף הזה,

ברק לוי:

יש פה שכוונה,

צביקה כהן:

לא הייתי מאשר אותו.

ברק לוי:

יש לכם שייח ענבר.

צביקה כהן:

באמת זה מעצבן אותי שמנהלים לא נמצאים איתנו. 463, 464,

אריאל גולן:

אריה,

צביקה כהן:

,465

אריאל גולן:

זה כאילו דרום ירושלים, צפון ירושלים?

אריה קינג:

מה? מה?

אריאל גולן:

464 צפון ירושלים, דרום ירושלים? פה,

אריה קינג:

כן, כן,

צביקה כהן:

466, 467, 468, 469, 71.70,

אריה קינג:

71,

צביקה כהן:

בבקשה אריה.

אריה קינג:

תראו, מי שלא שמע בסוף שבוע, בקריית יובל נהרג הולך רגל.

יוסי חביליו:

באמת, איפה?

אריה קינג:

כן,

אדיר שוורץ:

ברחוב טהון.

אריה קינג:

עוד, עוד הולך רגל.

יוסי חביליו:

רחוב טהון?

אריה קינג:

המצב שלנו בעיר הוא על הפנים, על הפנים, קטסטרופה.

צביקה כהן:

אבל למה זה קשור לסעיף הזה?

אריה קינג:

מסוכן להיות הולך רגל,

צביקה כהן:

למה נזכרת בסעיף הזה אבל?

אריה קינג:

כי זה רחוב אורגוואי. עכשיו למה אני, למה אני מעלה את זה?

צביקה כהן:

כן,

אריה קינג:

תשימו לב מה כתוב פה - מבוקש לאשר תקציב לשדרוג מדרכות, קרצוף וריבוד כבישים, הכנת שבילי אופניים, פה פה פה.

צביקה כהן:

יפה.

אריה קינג:

יש לנו בעיה גדולה מאוד בעבודות האלו.

צביקה כהן:

יפה מאוד.

אריה קינג:

ואני מבקש שיהיה כתוב פה, כמחזיק תיק בטיחות בדרכים החדש,

צביקה כהן:

אתה מחזיק תיק,

אריה קינג:

שיהיה פה,

צביקה כהן:

אתה מחזיק תיק של זהירות בדרכים?

אריה קינג:

בטיחות בדרכים. אני,

צביקה כהן:

קיבלת את האישור שלנו?

אריה קינג:

אני, אני דורש, ואם לא, אני מתנגד מעכשיו לכל דבר שקשור לשדרוג כבישים. כל הולכי רגל שנהרגו
זה בגללנו,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור).

אריה קינג:

זה לא בגלל טעויות של נהגים,

יהודה פרוידגר:

למה לא באו בשלב,

אריה קינג:

זה בגלל העירייה, שמכניסה את ההולכי רגל לסכנה פעם אחר פעם, הילד שנדרס, כי המשאית לקחה
ימינה, ובכלל לא ראתה אותו, כל האסונות האלו, בגלל תכנון לקוי של עיריית ירושלים, של כל מה
שקשור לאיך ההולך רגל מסתובב שם.

צביקה כהן:

ולכן מה אתה מציע? שישבו איתך, אדריכל הגדול?

אריה קינג:

לכן אני טוען,

צביקה כהן:

לא הבנתי.

אריה קינג:

אני דורש, שיהיה כתוב פה בתקציב הזה, לא אולי אם בא למוריה, או לא בא למוריה, או לא משנה, מי שיעשה את העבודה הזאתי, חייב להיות מהנדס בטיחות בדרכים, סליחה, פיקוח על ההנחיות של המהנדס לבטיחות בדרכים.

צביקה כהן:

אני לא מבין, אבל זו הנחיה שלא קיימת במערכת היום? לא הבנתי.

אריה קינג:

אין פיקוח, אין פיקוח, לא, אין,

צביקה כהן:

אין פיקוח?

אריה קינג:

אין,

צביקה כהן:

אין מהנדס.

אריה קינג:

הפקחים של אילן ששון אחראים על בטיחות בדרכים.

צביקה כהן:

נו באמת.

אריה קינג:

מה הם מבינים בזה? אני בדקתי את זה,

צביקה כהן:

נו, באמת אריה.

אריה קינג:

באמת, קטסטרופה,

צביקה כהן:

אריה,

אריה קינג:

אתה צודק, אין פיקוח.

יהודה פרוידגר:

כמו שאין, כמו שאין,

אריה קינג:

אין פיקוח,

יהודה פרוידגר:

מפקח הנגשה.

אריה קינג:

בבר אילן נדרסים אנשים,

יהודה פרוידגר:

נגישות,

אריה קינג:

כי אין פיקוח, יש שמה איזה אחד כמו איזה בטטה מתחת לעץ, מתבשל מרוב החום, הוא לא מבין כלום.

יהודה פרוידגר:

גם אין מפקח נגישות.

אדיר שוורץ:

שנייה,

אריה קינג:

אין, אין, אני אומר לך, אני מתנגד מעתה ואילך,

יהודה פרוידגר:

אז גם ה – 470,

אריה קינג:

למדתי את הדבר הזה,

יהודה פרוידגר:

אז גם ב – 470,

אריה קינג:

פעם אחר פעם, כל האירועים,

אדיר שוורץ:

צביקה, אומר,

אריה קינג:

של הדריסה.

אדיר שוורץ:

אומר פה,

יהודה פרוידגר:

גם ב – 470.

אריה קינג:

אמרו לי, נכון, מי עושה את הפיקוח? הפקחים של אין ששון, מה הוא מבין בבטיחות בדרכים? הוא יודע בכלל לקרוא את המפות?

אדיר שוורץ:

צביקה אומר פה,

צביקה כהן:

אריה, אריה בוא נעשה משהו,

אדיר שוורץ:

אומר פה אריה, דברים מאוד כבדים, יש התייחסות של גורם מקצועי?

יוסי חביליו:

צביקה,

צביקה כהן:

דקה, דקה אחת, דקה, תפסיקו לעוף על עצמכם, אריה, תסתכל אלי, אריה, תסתכל אלי. אריה, במקום לתת נאום עכשיו חוצב להבות,

אריה קינג:

מה? מה?

צביקה כהן:

במקום לתת נאום חוצב להבות, תפנה מזמנך, אני גם אפנה מזמני, נשב עם הגורמים הרלוונטיים, אני רוצה לשמוע את זה מהם, שאין להם פיקוח.

אריה קינג:

שמה?

צביקה כהן:

שאין להם פיקוח.

אריה קינג:

נעלה עכשיו את מי שאתה רוצה בטלפון, מה אתה רוצה? אני עשיתי את הבירור הזה,

צביקה כהן:

בוא, בוא,

אריה קינג:

אני עשיתי את הבירור הזה, וישבתי וביררתי, ואמרו לי - כן, יש את הפיקוח העירוני,

צביקה כהן:

כשאתה אריה, כשאתה,

אריה קינג:

הפקח של החנייה, והפקח את הגיזום, הוא גם יגיד אם הגדר נמצאת במרחק נכון,

צביקה כהן:

אריה,

אריה קינג:

מהמעבר חצייה.

צביקה כהן:

כשאתה מעביר, כשאתה מעביר,

אריה קינג:

ככה אומרים לי,

צביקה כהן:

תן לי, אני אסביר לך עוד שנייה אחת, כשאתה מעביר כסף לריבוד כביש, לריבוד כביש, לקרצף ולרבד את הכביש, אני לא רץ, לא לפיקוח ולא לכולם. כשאתה מעביר סכום לקצץ עצים ברחוב הזה, אני לא מעביר כסף, לא מעביר, לא פיקוח, ולא כלום. כשאתה הולך לבנות כביש, במתווה חדש אם אין שם פיקוח אנחנו בתוהו ובוהו.

יוסי חביליו:

לא, אבל זה גם שדרוג מדרכות, צביקה,

אריה קינג:

כן,

יהודה פרוידיגר:

אני ישבתי, אני ישבתי עם מוריה,

צביקה כהן:

אם אתה צודק,

אריה קינג:

סעיף, מה כתוב על הסעיף פה?

צביקה כהן:

אם אתה צודק של המתווים,

אריה קינג:

אתה סוגר מדרכות,

צביקה כהן:

אם אתה צודק,

אריה קינג:

ותראה מה כתוב,

צביקה כהן:

שנייה, אם אתה צודק שלמתווה כביש חדש, אין פיקוח, אני אחיה איתך בהתנגדות.

יוסי חביליו:

אבל זה חצי חדש.

אריה קינג:

זה לא כביש חדש, זה כביש אורגוואי, רחוב אורגוואי זה כביש קיים,

צביקה כהן:

אז לכן אני אומר לך,

אריה קינג:

משדרגים אותו. סוגרים עכשיו מדרכה, עובדים עליה, ואנשים מה קורה? הולכים איפה שביל
אופניים להם על הכביש,

יהודה פרוידיגר:

הבעיה בזמן העבודות,

אריה קינג:

גם ככה באורגוואי חונים על המדרכות.

יהודה פרוידיגר:

עוד דבר לגבי נגישות, אומר לי מנכ"ל מוריה, אני הייתי בישיבה עם, עם מנכ"ל מוריה,

צביקה כהן:

מי עושה את העבודה הזאת?

יהודה פרוידיגר:

מוריה,

צביקה כהן:

מוריה, נמצא פה?

אריה קינג:

מה כתוב פה?

צביקה כהן:

מי עושה את העבודה הזאת? ברק. הסכום הזה לאן הוא הולך?

אריה קינג:

בטוח מוריה, מי יעשה?

ברק לוי:

לא, לא בטוח.

יהודה פרוידגר:

לא, לא יודע, לא,

צביקה כהן:

מי עושה את העבודה? יש נציג?

ברק לוי:

לא בטוח,

צביקה כהן:

יש נציג לעבודה הזאתי פה בוועדה הזאת?

ברק לוי:

לא,

צביקה כהן:

אז אם אין נציג ירד מסדר היום.

עו"ד דני ליבמן:

צביקה, נמצא פה, המהנדס של,

צביקה כהן:

בבקשה תציג.

אולג:

אנחנו מדברים על אורגוואי?

צביקה כהן:

כן.

יוסי חביליו:

כן,

אולג:

זה אנחנו תושי"ה.

צביקה כהן:

מי זה אנחנו?

אולג:

תושי"ה.

צביקה כהן:

תושי"ה, בבקשה.

אולג:

תושי"ה, אנחנו צריכים את זה,

צביקה כהן:

מי אתה? מי אתה? תזכיר לי.

אולג:

אני אולג, ממונה לתכנון סטטוטורי,

צביקה כהן:

תודה אולג.

אולג:

כבישים ותנועה.

צביקה כהן:

תודה. אז אתה שמעת את הדברים שנאמרו פה?

אולג:

אנחנו, אנחנו מדברים על טהון? דיברנו על,

יוסי חביליו:

לא, אבל גם על התאונה שהייתה בטהון.

אריה קינג:

התאונה שהייתה בטהון, היא אחרי הביצוע, אני שואל ברחוב אורגוואי, צביקה,

אולג:

אנחנו משדרגים את הרחוב הזה בעקבות ההתחדשות העירונית,

אריה קינג:

יפה,

אולג:

שקורת בכל המרחב הזה.

אריה קינג:

וירדן עוזרי נותנת הנחיות, נכון? הסדרי תנועה, אני שואל,

אולג:

הסדרי תנועה, אתה מדבר על הסדרי תנועה זמניים, לזמן ביצוע,

אריה קינג:

בזמן העבודה, בזמן העבודה.

יהודה פרוידגר:

בזמן העבודה?

אולג:

אוקי,

יהודה פרוידגר:

גם הסדרי תנועה, ואני מבקש גם להתייחס להסדרי נגישות.

אריה קינג:

לא, הבעיה זה בזמן העבודה. אני יודע,

אריאל גולן:

מוחמד אבו – ליל,

יוסי חביליו:

טהון זה היה בזמן העבודה? הטהון,

אריה קינג:

עוד פעם, טעון זה היה אחרי העבודה, זה קרה עכשיו.

יוסי חביליו:

כנראה שאתה טוען שלא היה מתוכנן טוב.

אריה קינג:

התכנון שמה,

אולג:

בטהון,

אריה קינג:

הוא בעייתי,

אולג:

בטהון,

אריה קינג:

תקראו, יש מיילים, אנשים אומרים הולכת להיות שמה תאונה.

יוסי חביליו:

רגע, בוא, בוא נתחיל ברשותו, מה היה בטהון? אתה יודע?

אולג:

אני לא מכיר,

יוסי חביליו:

יש טענה התכנון לא היה טוב.

אולג:

בטהון הצוות של הרכבת הקלה נכנסים לביצוע בחודשים הקרובים, לעבוד על הקו הסגול.

יוסי חביליו:

הטענה שנהרג שם בן אדם בגלל תכנון לקוי. אתה לא מכיר את זה?

אולג:

אני לא מכיר,

אדיר שוורץ:

הוא עלה בסיבוב, ונסע מהר מידי ועף, זה מה שקרה שם.

יוסי חביליו:

זה נהג רכב?

אדיר שוורץ:

בשבת.

יוסי חביליו:

לא הולך רגל?

אדיר שוורץ:

כן,

אריה קינג:

נהג רכב עלה, על,

אולג:

לא, רכב עלה, רכב עלה על המדרכה,

יוסי חביליו:

הולך רגל נהרג,

אדיר שוורץ:

אבל למה זה קרה? כי הרכב עלה בעלייה הזאת, שאנשים נוסעים שם כמו משוגעים, בוודאי בשבתות,

יוסי חביליו:

בית ספר (לא ברור) כשאתה בא מלמטה,

צביקה כהן:

אריה, אריה ויוסי, אתם דנים ביניכם,

אדיר שוורץ:

נכון,

יוסי חביליו:

איפה שיש שם עכשיו פיצה.

צביקה כהן:

יוסי ואריה, יוסי,

אדיר שוורץ:

לא יודע, ב - ,

צביקה כהן:

אריה קינג,

אדיר שוורץ:

בחזית המסחרית של המגדל.

צביקה כהן:

אתם דנים ביניכם, יש להם פה מהנדס.

יוסי חביליו:

מסקנות, כן,

צביקה כהן:

סליחה,

יוסי חביליו:

יש שם רמזור, מה? הרמזור היה ירוק, והוא הרביץ את המהירות?

אריה קינג:

אז אני רוצה לשאול את אולג, אני,

צביקה כהן:

אולג, אתה הבנת מה רוצה אריה?

אריה קינג:

אני שואל בזמן העבודות,

יעל ענתבי:

(לא ברור) או של ה - ,

אריה קינג:

בזמן העבודות, כשאתם נכנסים לרחוב אורגוואי עכשיו, ומקצפים,

צביקה כהן:

יעל,

אדיר שוורץ:

יש שמה אוטוסטראדה,

אריה קינג:

עובדים על הכול.

יהודה פרוידגר:

כו,

צביקה כהן:

אדיר, יהודה,

אריה קינג:

האם יש,

יהודה פרוידגר:

אני לדבר,

אריה קינג:

האם יש פיקוח, על הבטיחות בדרכים מטעם, מטעם חברת מוריה או תושי"ה?

אולג:

לא,

יוסי חביליו:

צריכים לעשות משהו,

אולג:

מטעם תושי"ה יש מהנדס בטיחות שמפקח על העבודה עושה סיורים שבועיים, ומוציא דו"ח על הסדרי תנועה,

אריה קינג:

אוקי, הבנתי,

אולג:

שמוקם,

אריה קינג:

אין שמה פקח.

יוסי חביליו:

רגע, יש,

יהודה פרוידגר:

רגע, ואני, אני שואל, אני שואל על נגישות.

צביקה כהן:

פקח או מפקח?

יהודה פרוידגר:

אני שואל, אולג, אולג,

אריה קינג:

הם לא יכולים לעבוד על זה,

יהודה פרוידגר:

אולג.

אולג:

אריה, אריה, אנחנו מדברים על פקח או על יועץ בטיחות,

אריה קינג:

פקח, פקח,

אולג:

שמלווה את הפרויקט.

אריה קינג:

היועצים מושלמים,

אולג:

פקחים יש, יהיו פקחים,

אריה קינג:

מי?

יוסי חביליו:

אבל רגע, אבל אני חושב שהיועץ יותר משמעותי,

יהודה פרוידגר:

אולג,

אריה קינג:

מי הפקחים?

צביקה כהן:

מה זה מי? את אחמד.

אולג:

הפקח, יש פקחים, חברות פקחים שהקבלן מחויב לקחת,

אריה קינג:

אתה צודק,

אולג:

במסגרת העבודה.

אריה קינג:

שלקבלן, אני אומר שלנו, כי הקבלן שם עליכם קצוץ, ועל התושבים קצוץ. הוא רוצה לסיים את זה כמה שיותר מהר, זה הבעיה שלנו, לנו אין פיקוח, לנו אין.

אולג:

אבל אנחנו מנהלים את זה,

צביקה כהן:

אריה,

אולג:

אנחנו מנהלים את זה,

אריה קינג:

אני רואה איך אנחנו מנהלים את זה, לא אתה, איך אנחנו, אני, איך אני ואנחנו מנהלים את זה, אנשים נהרגים. בגלל הניהול הדפוק שלנו.

אולג:

אני מדבר, אני מדבר על פרויקטים,

אריה קינג:

אין פיקוח.

אולג:

באחריות תושי"ה.

אריה קינג:

אני מדבר על,

אולג:

על מנהלי פרויקטים שלנו,

אריה קינג:

פרויקטים, זה אחריות תושי"ה,

אולג:

המנהלי פרויקטים שלנו,

אריה קינג:

ומוריה.

אולג:

ולא של מוריה.

אריאל גולן:

אולג, אני יכול לשאול שאלה אחרת? אריה, אני יכול לשאול שאלה?

אריה קינג:

בבקשה.

אריאל גולן:

זה, התקציב הזה בא לשדרג את הכביש הזה, בעקבות התחדשות עירונית. אני שואל ההתחדשות העירונית לא קרתה עדיין, אז מה אם נשדרג אותו?

אולג:

ההתחדשות, קודם כל,

אריאל גולן:

רגע, לא כדאי אחרי שמסיימים את כל ההתחדשויות העירוניות באזור, אחרי שכל, עשרות מאות, אלפי המשאיות, הבטונים, והטרקטורים, והבאגרים שעוברים, אז לשדרג? למה לשדרג לפני?

אריה קינג:

אין כסף, כסף לפיקוח.

אולג:

רחוב אורגוואי כרגע, במצב קטסטרופה, זאת אומרת כבר מזמן היה צריך לשדרג אותו, אנחנו עושים שתי שכבות ראשונות של אספלט, עם ההתקדמות של ההתחדשות העירונית, אנחנו נרבד את השכבה העליונה, ונחדש את הרחוב. אבל מדרכות כבר נעשה היום חדשות, ושתי שכבות ראשונות של אספלט, בסוף אחרי ההתחדשות העירונית עושים רק קרצוף ריבוד שכבה ראשונה.

יהודה פרוידגר:

צביקה,

אריאל גולן:

אבל גם מדרכות נהרסות בדרך כלל בסביבות של עבודות.

אולג:

באזור, באזור ההיתרי בנייה, היזמים הפרטיים, יחדשו את המדרכות,

אריאל גולן:

טוב.

אולג:

ואנחנו מכניסים להם את זה, כתנאי לטופס 4.

יהודה פרוידגר:

ואולג,

אולג:

אבל חשוב מאוד לשדרג כבר את המקום.

יהודה פרוידגר:

אני רוצה עוד נקודה להעלות, בזמן העבודות, כמו שהוא מדבר בזמן העבודות על פיתוח בטיחות, אני רוצה לשאול על, על פיקוח, על שהיא תישאר כל הזמן הנגשה, חופרים כבישים, עושים תעלה, צריכים לדאוג שיהיה אפשר לעבור אותה בצורה נגישה.

צביקה כהן:

טוב, חברים,

יהודה פרוידגר:

שיהיה אפשר להגיע לתחנת אוטובוס,

צביקה כהן:

אני רוצה לסכם את הסעיף הזה.

יהודה פרוידגר:

בצורה נגישה. שיועץ נגישות ילווה את הפרויקט, לא רק שהפרויקט בסוף,

צביקה כהן:

חברים, אני רוצה לסכם את הסעיף הזה.

יהודה פרוידגר:

יהיה נגיש. אלא במהלך הפרויקט,

צביקה כהן:

יהודה,

יהודה פרוידגר:

שיהיה יועץ נגישות, בדיוק,

צביקה כהן:

יהודה, אני רוצה לסכם את הסעיף זה, יהודליה, יהודה, יהודה רבה על העצה, ועל הרעיון. אני רוצה רק,

יהודה פרוידגר:

איך להנגיש את זה, בזמן,

צביקה כהן:

ברשותכם, אני רוצה לסכם את הסעיף הזה.

אולג:

אנחנו נבקש את הדבר הזה,

צביקה כהן:

אולג, תודה.

אולג:

זה לא בעיה.

צביקה כהן:

אולג, תודה, יהודה תודה, כולם תודה, אני מבקש לסכם את הסעיף הזה, ולהמשיך לסעיף הבא. הדברים נאמרו פה באמת בהתרגשות רבה, בסך הכול יש פה את ההתחייבות, ואת ה - , את האחריות הציבורית של כל אחד מאיתנו, אני מציע, אריה, אני מציע שהנושא הזה יבוא לדיון מסודר, מול מנכ"ל העירייה, אני מוכן גם להצטרף, אם בעזרת השם, נראה שאנחנו, אריה, הבט, הבט אלי, אם נראה שהבאנו פתרון, שהוא משביע רצון, בסדר, ואם לא, אנחנו החל מהוועדה הבאה נצטרך, לשים איזה שהוא מסלול, חסם, אנחנו נבקש, שהוועדה מראש תתנה את האישורים האלה בפקוח מקומי שלנו, בסדר? אבל לפי כן נעשה דיון מסודר, עם הגורמים המקצועיים. אני אצטרף אליך, אני אצטרף.

אריה קינג:

אתה קורא (לא ברור).

צביקה כהן:

אני אצטרף אליך, אבל אתה מזכיר של הוועדה הזאת, טוב? תודה רבה. אנחנו בסעיף 471, 472, 73,

אלדד רבינוביץ:

472 אני יש לי שאלה,

צביקה כהן:

74,

אלדד רבינוביץ:

לגבי 472 יש לי שאלה,

צביקה כהן:

תגביה את הקול קצת, מי שמדבר, אתה? בבקשה,

אלדד רבינוביץ:

כן, מדובר כאן בריבוד וקרצוף של כבישים,

צביקה כהן:

תודה.

אלדד רבינוביץ:

בשכונות הוותיקות. אך ורק כבישים סטטוטוריים? אך ורק משהו שתואם תב"ע?

דוברת לא מזוהה:

איפה שפ"ע?

אלדד רבינוביץ:

אני שואל כשאנחנו מדברים על ריבוד וקרצוף של כבישים בשכונות וותיקות, האם זה אך ורק בכבישים תואמי תב"ע, כבישים סטטוטוריים? זאת אומרת אני רוצה לראות שאין איזה שהוא מצב שיש כביש שהוא לא חוקי, שמישהו עשה עם איזה באגר, ואחר כך העירייה באה ומשלימה אותו עם אספלט, ועושה אותו טוב? כמו שאני יודע, שהיו דברים כאלה במזרח העיר.

אולג:

אנחנו, אני לא מכיר שאני אעשה קרצוף ריבוד בתושי"ה. קרצוף ריבוד בכבישים לא סטטוטוריים.

אלדד רבינוביץ:

אז אפשר להצהיר שזה לא יקרה? זאת אומרת רק כבישים שתואמי תב"ע.

אולג:

אנחנו לא עושים, אני לא יודע אולי שפ"ע.

אלדד רבינוביץ:

אז שפ"ע כאן?

עו"ד דני ליבמן:

זה סעיף של שפי"ע, צריך לשאול את שפי"ע,

אריאל גולן:

זה סעיף שפי"ע, זה לא סעיף שלו.

אלדד רבינוביץ:

אפשר את שפי"ע בבקשה?

דוברת לא מזוהה:

הנה שפי"ע פה.

צביקה כהן:

חברים, תודה שאתה איתנו.

אלדד רבינוביץ:

האם זה רק בכבישים שהם סטוטוריים תואמי תב"ע?

צביקה כהן:

מה זה כבישים לא חוקיים?

קובי ממליה:

קירצוף ריבוד, מהתקציב שיש לנו, והוא לא גדול, עושים קרצוף ריבוד רק בכבישים סטוטוריים. אין בכבישים אחרים.

אלדד רבינוביץ:

מצוין, תודה.

יהודה פרוידגור:

תעשו את זה עם אבנים, ולא עם (לא ברור) כמו שהראיתי לך בתמונות. לא טיפלתם בזה?

אריאל גולן:

הלאה, צביקה.

צביקה כהן:

475, 476,

אריאל גולן:

אני רוצה להתנגד לסעיף הזה, הרב צביקה, 476 זה סעיף אחד מהחמורים שיש,

צביקה כהן:

אחד מהם?

ישראל קלרמן:

מה?

אריאל גולן:

אחד מהסעיפים החמורים שקיימים.

צביקה כהן:

מדוע?

אריאל גולן:

אני אסביר לך,

צביקה כהן:

מדוע?

אריאל גולן:

הגיעו אלי לא מעט פניות של אנשים, שלצערי בידיעה או שלא בידיעה בנו ללא היתר. ביקשו מהם להרוס, הם לא יכלו, או שלא הספיקו להרוס. באה עיריית ירושלים והרסה להם את העבירה הלא חוקית, וזה בסדר גמור. הגישו להם בסופו של דבר חשבונית, של פי 6 או פי 7, מעלות ההריסה, או האיטום, לצורך העניין שפכו מערבול בטון, עולה כמה אלפים, ביקשו מהם 40, 50 אלף שקל, הרסו קיר, עולה כמה מאות שקלים, ביקשו מהם עשרות אלפי שקלים. אז לא מספיק שמבקשים גם כן מהדיירים לבוא ולשלם פי כמה, פי כמה מאות אחוזים על ההריסה, או על, על התאמה להיתר, או כאלה דברים.

צביקה כהן:

מה אתה קובל?

אריאל גולן:

אני קובל על זה שקודם כל אלה שהורסים את העבירות בנייה,

צביקה כהן:

הסעיף הזה?

אריאל גולן:

כן, אלה שהורסים.

צביקה כהן:

מה? מה?

אריאל גולן:

כי אלה שהורסים להם העבירות בנייה, הם עצמם משלמים כבר את ה - , על ההריסות של עבירות בנייה, ולא רק שהם משלמים, משלמים כפול 5, 6, או 7 מהעלות האמיתית של ביצוע עבירה בפועל, זאת אומרת איפה שהוא, יש איזה תקציב שנכנס או לא יודע, או הקבלן, או אחראי על ההריסות, או מישהו בפיקוח, אני לא יודע מה, יש שמה קופה מאוד שמנה, שאין עליה שום פיקוח, כמה כסף צריכים לשלם עבור ההריסה הזאתי. אז לקחת כסף גם מהאנשים שהם עבריינים, אלה שבנו בלי היתר הם עבריינים,

ישראל קלרמן:

צביקה,

אריאל גולן:

וצריכים להרוס, זה נכון. אבל לקחת מהם פי 5 ופי 10, ואחרי זה לבקש גם כסף מהעירייה על עבירות בנייה, אני מתנגד לסעיף הזה. ומי שמכיר אני יכול להפנות אותו לכמה סיפורים.

ישראל קלרמן:

צביקה,

צביקה כהן:

ישראל, בבקשה.

ישראל קלרמן:

אני רוצה לחזק את דבריו, אבל אני רוצה להציע אבל הצעה אחרת, הוא אומר דבר נכון, אם אנחנו מבקשים כסף פה להריסות, למה אחרי זה לוקחים את זה מאנשים? אני לא נכנס עכשיו לזה, כי אולי הוא אומר שיביאו בודק, צביקה, אתה לא איתי. זה שיביאו בודק כמה לוקחים מאנשים.

צביקה כהן:

ישראל, לאט לאט, תגיד בקול רם, מה אתה אומר?

ישראל קלרמן:

אני אומר אם לוקחים, קודם כל הוא צודק בטענה שלו, אם צריך פה כסף, למה אחרי זה לוקחים את זה מאנשים, ואם הוא אומר שזה גם פי כמה, אז הוא יודע, אני לא בא להתווכח עם הדבר הזה,

צביקה כהן:

כנראה שה - ,

ישראל קלרמן:

שמישהו יענה לו על זה,

צביקה כהן:

הפרויקט הזה,

ישראל קלרמן:

אבל,

צביקה כהן:

כנראה שהפרויקט הזה, הוא גדול מידי.

אלדד רבינוביץ:

לא, הסעיף התקציבי זה גבייה עצמית.

צביקה כהן:

הסעיף הזה הוא לא מאפיין באמת.

ישראל קלרמן:

מה זה?

אלדד רבינוביץ:

הסעיף התקציבי הוא גבייה עצמית, אנחנו לא שמים כסף,

שמואל זליגמן:

לוקחים את הכסף שגבו מהאנשים.

אלדד רבינוביץ:

אנחנו נותנים את הכסף מקנסות.

שמוליק זליגמן:

לטובת הנושאים האלה להריסות, משתמשים בכסף.

ישראל קלרמן:

אין כזה דבר, זה משהו שגובים אותו למחרת, זה מה שהוא אומר לך. הם הורסים לו, למחרת
לוקחים ממנו כסף, אז למה אתה צריך כסף פה?

שמוליק זליגמן:

אבל ממה, ממה פה המקור התקציבי? מכסף שגבו במקרים כאלה.

ישראל קלרמן:

איפה כתוב?

שמוליק זליגמן:

כתוב - גבייה עצמית.

ברק לוי:

גבייה עצמית.

שמוליק זליגמן:

אתה רואה,

אלדד רבינוביץ:

כתוב - גבייה עצמית.

ברק לוי:

זה מה שגובים מהתושבים,

שמוליק זליגמן:

לוקחים את זה, לטובת הריסות מבנים, לא לטובת שכר של עובדי העירייה, לא לטובת.

ברק לוי:

זה מתגבר את הפרויקט,

שמוליק זליגמן:

זה לטובת הריסות.

ברק לוי:

עכשיו אתה אומר,

שמוליק זליגמן:

מי קובע את הסכומים.

ברק לוי:

שהתעריף גבוה, בוא נשמע מהאגף מה, לפי מה שהם,

שמוליק זליגמן:

זה לשכה משפטית, זה לדעתי אצלכם, נכון? זה חונה אצל התובע העירוני.

צביקה כהן:

אריאל,

אריאל גולן:

הכסף מוחזר מהסיפור (לא ברור).

צביקה כהן:

חברים, אלו סעיפים שאנחנו,

ישראל קלרמן:

אז צריך לקבל החלטה שייקחו פחות, הוא צודק.

צביקה כהן:

אלו סעיפים שאנחנו לא אוהבים אותם, אבל אין מה לעשות, צריכים,

ישראל קלרמן:

לא, צביקה, אבל הוא, למה?

אריאל גולן:

אני אומר יש פה, יש פה,

ישראל קלרמן:

שלא ייקחו,

אריאל גולן:

עושק של הציבור.

ישראל קלרמן:

כסף במקום זה.

אריאל גולן:

עיריית ירושלים לא יכולה לעשוק את הציבור.

צביקה כהן:

חברים, שמענו, נאמרו הדברים, חבל למחזור, אנחנו ממשיכים סעיף הבא.

ישראל קלרמן:

אבל החבריה רוצים להצביע נגד, מה?

צביקה כהן:

4,

ישראל קלרמן:

תעלה את זה להצבעה.

צביקה כהן:

בבקשה, מי בעד הסעיף הזה? תודה רבה. האם יש מתנגדים?

ישראל קלרמן:

גולן.

צביקה כהן:

האם יש נמנעים? נמנעים? תודה רבה.

שמוליק זליגמן:

קלרמן, אתה בעד או נגד?

ישראל קלרמן:

מה זה עכשיו.

אלדד רבינוביץ:

אני בעד למרות שפספסתי את ההצבעה.

צביקה כהן:

חברים, 476, 477, לא, הדברים שלך נאמרו, בסדר, הכול בסדר, אז מתקדמים. חברים, אני, הרי אתם יודעים אני הרי, כשהורסים למישהו משהו, חס וחלילה, אנחנו בוכים איתו ביחד.

אריאל גולן:

אבל צביקה, אם יש לי בעיה, שאני לא יכול להצביע נגד יושב ראש סיעה, יש לי בעיה עם זה.

צביקה כהן:

אריאל, דיברת, תודה.

יהודה פרוידגר:

חגית,

צביקה כהן:

אריאל, אריאל, אני לא מבקש שתצביע. הסעיף הזה עבר, הכול בסדר. אני רק חוזר ואומר, אילו כלי עבודה, שהעירייה מתנהלת בהם, אם הדבר הזה לא יהיה, מחר אתה לא יכול לנסוע בכביש, ובונים לך על הכביש.

אריאל גולן:

נכון, אני בעד אכיפה והכול,

צביקה כהן:

אין מה לעשות.

עו"ד דני ליבמן:

צביקה, צביקה,

צביקה כהן:

תודה.

עו"ד דני ליבמן:

אני יכול להגיד בחצי דקה, לפי החוק, אפשר לתבוע את הוצאות ההריסה מהעברין. העירייה התחילה בשנים האחרונות לעשות את זה, ולתבוע. עכשיו זה נכון, שאם אדם הורס לבד, או באמצעות מישהו שהוא מצא, זה יוצא לו יותר זול, מהתעריף של הקבלן, של העירייה, וזה גם עוד נותן לו מוטיבציה לבצע הריסה עצמית.

צביקה כהן:

טוב.

עו"ד דני ליבמן:

אבל הקבלן הזה, זה, העלויות שלו זה לפי מכרז, עם חשבונית והכול, וכשמגישים תביעות לבית משפט, על זה, אז רק לפי החשבונית של הקבלן, קובעים את הסכום.

צביקה כהן:

,477

אריאל גולן:

למרות שזה מחירון, לא,

צביקה כהן:

78, ב – 78 אנחנו מאשרים. 79, 80,

אלדד רבינוביץ:

פתרונות תנועה, מה הכוונה פתרונות תנועה?

צביקה כהן:

מה שאלתך?

אלדד רבינוביץ:

אני רוצה להבין מה הכוונה תב"ע לפתרונות תנועה.

צביקה כהן:

אתה מדבר על איזה סעיף?

אלדד רבינוביץ:

80.

צביקה כהן:

80, בית חנינא.

יהודה פרוידגר:

הנה היא באה להסביר.

אלדד רבינוביץ:

כן, כן, היא באה להסביר.

צביקה כהן:

יש מישהו שיסביר? שלום חגית,

יהודה פרוידגר:

הנה, היא באה.

צביקה כהן:

שלום חגית. מי מסביר לנו? שלום.

ברק לוי:

בכל מקרה זה פרויקט שכבר הסתיים, כן?

רויטל ון דן ברוק:

כן, כן,

ברק לוי:

הפרויקט פה הסתיים, אנחנו מקטינים את היתרה.

צביקה כהן:

תודה רבה, אין צורך להסביר.

רויטל ון דן ברוק:

אוקי,

צביקה כהן:

81, 82, זה לא, אנחנו לא באקדמיה, חברים. 83, 4,

יהודה פרוידגר:

4, מה זה 4?

יוסי חביליו:

מה זה 4?

צביקה כהן:

5,

יעל ביטון:

מה זה 4?

אריאל גולן:

84.

אריה קינג:

84.

יוסי חביליו:

מה זה?

צביקה כהן:

עץ השקד.

אריה קינג:

כן, יש לי שאלה,

יוסי חביליו:

סעיף הבא אני רוצה לשאול,

צביקה כהן:

אז סעיף הבא כבר אושר,

יוסי חביליו:

מה?

צביקה כהן:

84 אריה.

אריה קינג:

כן, 84, אם אני מבין השומה שנתנו פה, זה ל – 333 מטרים, שווי של 3 מיליון שקל.

יוסי חביליו:

איפה זה?

אריה קינג:

אוקי,

אריאל גולן:

בכניסה להר נוף.

יוסי חביליו:

זה עץ השקד?

אריה קינג:

עכשיו זה לא נשמע לי, לא יודע, לא נשמע לי מחיר ירושלמי.

אריאל גולן:

לא, לא היה ברור שמה, לפי מה שאני מבין, לא היה ברור מה התועלת הציבורית, אם העירייה צריכה לעשות, או הוא היה צריך לעשות.

אריה קינג:

עזוב, זה דבר הבא.

אריאל גולן:

עשו פשרה.

אריה קינג:

אבל עשו פשרה שלא, עוד פעם,

אריאל גולן:

זה הפשרה.

אריה קינג:

משרד 333 מטר,

דובר לא מזוהה:

מטר.

אריה קינג:

ב – 3 מיליון שקל,

אריאל גולן:

זה הפשרה.

אריה קינג:

בחיית,

יוסי חביליו:

זה נראה באמת יותר מידי שמפחיתים לו.

אריה קינג:

יותר מידי? איפה יש לך משרד בירושלים 333 מטרים? זה ענק איך זה 3 מיליון שקל,
אולי אני לא,

חגית משה:

330 מטר?

אריה קינג:

כן,

יוסי חביליו:

אבל זה מפחיתים ליזם.

צביקה כהן:

מה זה מעניין אותך?

אריה קינג:

אני אומר, לא מפחיתים או לא, אני אומר הערכה שלי לא נראה לי הגיוני שבהר נוף, או בכניסה להר נוף משרד של 333 מטר,

צביקה כהן:

הוא יהיה שמה 4 משרדים,

אריה קינג:

הוא 3 מיליון שקל.

צביקה כהן:

מצוין.

חגית משה:

300 זה יוצא כמה למטר?

שמוליק זליגמן:

10,000.

חגית משה:

למטר?

דובר לא מזוהה:

(לא ברור).

אריה קינג:

זה נשמע לי מוזר מאוד.

אריאל גולן:

עלות בנייה אולי, לא עלות כלכלית.

אריה קינג:

זה עלויות בנייה? זה עלויות בנייה?

שמוליק זליגמן:

3 מיליון.

אלדד רבינוביץ:

נשמע ככה. נשמע עלויות בנייה.

אריה קינג:

זה 10 אלף שקל למטר. בגבעת שאול כנפי נשרים לא תמצא מחיר כזה. אולי פי 2. זה מה שאני אומר.

צביקה כהן:

כנראה גם (לא ברור) של הטרקטור.

אריה קינג:

אני מדבר היום, היום משרד בכנפי נשרים, גבעת שאול עולה פי 2 20 אלף.

יהודה פרוידגר:

זה עלות הבנייה. 10,000 למטר,

שמוליק זליגמן:

זה עלות,

יהודה פרוידגר:

זה סביר, 10,000 שקל למטר זה עלות בנייה.

שמוליק זליגמן:

כשאתה,

יהודה פרוידגר:

זה לא כמה שמוכרים אותם, זה עלות בנייה בערך, 10,000 שקל למטר.

שמוליק זליגמן:

אם תפחית מטלות יזם,

יהודה פרוידגר:

זה עלות בנייה.

שמוליק זליגמן:

אריה,

אריה קינג:

הבנתי, הבנתי, אם זה עלויות בנייה, בסדר.

שמוליק זליגמן:

זה עלויות בנייה, כי כשאתה עושה,

אריה קינג:

בסדר.

שמוליק זליגמן:

כשקורן עושה,

אריה קינג:

הגיוני, הגיוני,

שמוליק זליגמן:

לא שאני מבין, אבל,

אריה קינג:

הגיוני, הגיוני, אם זה עלויות בנייה, זה סביר.

שמוליק זליגמן:

עכשיו במידטאון,

אריה קינג:

צודק.

שמוליק זליגמן:

אנחנו לא לוקחים 50 אלף מטר לשקל למטר.

אריה קינג:

אם זה עלות בנייה, אז זה נכון.

שמוליק זליגמן:

כן, זה עלות הכשרה של כאילו הזה, בסטנדרטים גבוהים, זה מה שיוסי אמר, זה בערך 10,000 שקל למטר.

אריה קינג:

בסדר גמור, אני,

יהודה פרוידגר:

אז מה הוא נותן את זה לתועלת הציבור, מה עושים עם זה?

אריה קינג:

לא, הוא נותן כסף במקום.

יוסי חביליו:

לסעיף הבא יש לי שאלה, אני רוצה הסבר,

אריה קינג:

כן,

יהודה פרוידגר:

הוא בודק, זה אפרתי?

אריה קינג:

כן,

יהודה פרוידגר:

זה אפרתי?

יוסי חביליו:

איד, איך חושב פה העניין?

יהודה פרוידגר:

זה (לא ברור) שמה?

אריה קינג:

לא, זה ה - ,

חגית משה:

תעבירו,

יהודה פרוידגר:

אל תהיה בטוח שם.

ברק לוי:

יוסי, מה השאלה?

יוסי חביליו:

אתה אומר ככה, במקור, הוא היה צריך לבנות X יחידות דיור,

יהודה פרוידגר:

זה לא (לא ברור).

יוסי חביליו:

והוא היה צריך להפריש,

ברק לוי:

לא, לא, אני אסביר יוסי, אני אסביר,

יוסי חביליו:

מה?

ברק לוי:

אני אסביר,

יוסי חביליו:

אני מדבר על 85, לא על זה, את יכולה להזיז את זה עוד.

ברק לוי:

כן, כן, סנהדריה, אתה מדבר על סנהדריה.

יוסי חביליו:

כן, כן,

ברק לוי:

נכון,

יוסי חביליו:

מי על המחשב?

צביקה כהן:

חברים, אנחנו, אנחנו מתכנסים לאישור, בסדר 484?

יוסי חביליו:

לא, 484 עברנו.

צביקה כהן:

484. יוסי, מה יש לך להגיד ב – 5?

יוסי חביליו:

אני רוצה הסבר.

ברק לוי:

אז אני אסביר, היזם שקידם תוכנית 4520 על שטח,

צביקה כהן:

רגע, רגע, אני אעזור לך, שנייה,

ברק לוי:

כן,

צביקה כהן:

אריאל, חברים, אני מבקש שקט באולם. תודה רבה. בבקשה.

ברק לוי:

אפשר? יזם שקידם תוכנית 4520 בעבר על שטח גדול יחסית בשכונת סנהדריה, חתם בשנת 2013 על הסכם פיתוח. התוכנית הספציפית הזו לא מומשה, והיום הוא מקדם תוכנית אחרת, שמשתרעת על שטח שהוא קטן יותר מהשטח של התוכנית הקודמת. על אף שהשטח קטן יותר, הוא מקדם, הוא אמור לקבל יותר יחידות דיור, אם התוכנית הקודמת הוא קיבל 150 יחידות דיור, בתוכנית הזאת,

יוסי חביליו:

372.

ברק לוי:

372, אבל שנייה, אבל הוא גם כן יוצר לעירייה תועלות ציבוריות בתחום התוכנית.

יוסי חביליו:

צריך להגדיל את התועלות.

ברק לוי:

שנייה,

שמוליק זליגמן:

למה? מי אמר?

ברק לוי:

החשש של העירייה.

יוסי חביליו:

יש לו יותר יחידות דיור, 372.

ברק לוי:

לא, אבל הדברים האלה,

שמוליק זליגמן:

כמה התועלות הציבוריות? מישהו יודע כמה צריך תועלות ציבוריות?

יוסי חביליו:

מה צריך, אין סוף למה שצריך,

ברק לוי:

לא, אבל יוסי, יוסי,

יוסי חביליו:

מה אתה מדבר?

ברק לוי:

ההסכם הזה, אבל זה לא הסכם פיתוח,

יוסי חביליו:

שלא נמצא פראירים, מה?

ברק לוי:

יוסי, המטרה של ההסכם הזה, היא אחת, זה לא הסכם הפיתוח של התוכנית החדשה,

יוסי חביליו:

אלא?

ברק לוי:

המטרה של ההסכם הזה, זה לוודא שהוא מפתח את השצ"פ ועושה את התשתיות, לפי התוכנית הקודמת שהוא לא מימש, זאת אומרת,

יוסי חביליו:

הבנתי, אבל השאלה אם זה לא מונע ממני לדרוש ממנו עוד?

ברק לוי:

לא,

צביקה כהן:

למה? יש,

ברק לוי:

אם תקרא את ההסכם, תראה שכתוב שם,

צביקה כהן:

עוד כמה, יוסי,

ברק לוי:

שזה לא מונע.

יוסי חביליו:

רגע, אתה מפריע לי אתה,

צביקה כהן:

לא, עוד כמה נדרוש?

יוסי חביליו:

מה?

צביקה כהן:

עוד כמה נדרוש? כל מה שאתה דורש, אתה מוריד מההיטלים שלך.

ברק לוי:

לא, אבל יוסי, יוסי, כתוב, כתוב בתוספת להסכם שאנחנו מביאים לאישור עכשיו, כתוב שם, שאפשר בהסכם הפיתוח שייחתם אחרי אישור התוכנית, אפשר לדרוש ממנו, את מה שקובעת התוכנית החדשה, אוקי, שם זה ייכנס בהסכם פיתוח חדש. עכשיו מה שאתה מבקש ממנו, זה שעד שייחתם הסכם פיתוח חדש, זה שהסכם הפיתוח הקודם, משנת 2013, ימשיך לחול, והוא יעשה את השצ"פ, ואת התשתיות שהוא היה אמור לעשות את זה, זו המטרה של ההסכם הזה. בסדר?

יוסי חביליו:

ואחרי זה תבקשו הגדלה.

ברק לוי:

אחרי זה יהיה הסכם פיתוח חדש, הוא יצטרך לחתום עליו.

יוסי חביליו:

שלא יגיד לי חתמתי פה,

ברק לוי:

אבל לא, לפי ההסכם הזה הוא לא יכול להגיד,

יוסי חביליו:

טוב. בסדר.

צביקה כהן:

תודה. 7,486,

אלדד רבינוביץ:

לגבי 6,

צביקה כהן:

8.

אלדד רבינוביץ:

יש לי שאלה,

יוסי חביליו:

רגע, רגע,

אלדד רבינוביץ:

לגבי 6 יש לי שאלה, הסקר הזה נעשה בכל רחבי ירושלים.

צביקה כהן:

אמרו לי קואליציה כולם, לא יודע. אמרו לי כולם קואליציה,

אלדד רבינוביץ:

גם קואליציה שואלים שאלות,

צביקה כהן:

העברנו תקציב של שנה, בפחות זמן. בבקשה, סליחה.

דוברת לא מזוהה:

הסקר, הסקר נעשה לפי המיפוי שאנחנו קובעים כאנשי המקצוע.

אלדד רבינוביץ:

הבנתי, זה כולל גם את מזרח ירושלים?

אריה קינג:

בוודאי.

דוברת לא מזוהה:

כן.

אלדד רבינוביץ:

אוקי,

אריה קינג:

נחל קדרון.

אלדד רבינוביץ:

יש, יש איפה שהוא את הפירוט של ה - , של האזורים, של השכונות? שאפשר לראות.

דוברת לא מזוהה:

בהזדמנות תבוא, ואנחנו נראה לך.

צביקה כהן:

בהזדמנות תגיע. תודה.

דוברת לא מזוהה:

כי גם את זה צריך למפות.

צביקה כהן:

תודה, תודה גם לך. 87, 88,

אריה קינג:

88, 88,

יוסי חביליו:

רגע תגלגלי את זה,

אריה קינג:

88.

דובר לא מזוהה:

מאוד משונה.

אריה קינג:

משהו פה, אני, אני די פגוע ממך שרשם את זה, כי אני חבר בוועדת מכרזים, ואני חושב שהסעיף הזה לא צריך להיות פה.

ברק לוי:

למה?

אריה קינג:

למה הוא לא בוועדת מכרזים?

ברק לוי:

מה זאת אומרת?

אריה קינג:

למה אני צריך להעביר את זה להרל"י?

ברק לוי:

רגע, רגע,

שמוליק זליגמן:

לא, רגע, אבל קודם כל אריה, קודם כל זה התקציב,

ברק לוי:

קודם כל זה התקציב,

אריה קינג:

לא, לא,

שמוליק זליגמן:

קודם כל, רגע, רגע,

אריה קינג:

הביצוע,

שמוליק זליגמן:

הוא מחולק, רגע,

אריה קינג:

ביצוע,

שמוליק זליגמן:

קודם כל את ה – 600,000 אין לך בעיה.

אריה קינג:

את ה – 600, 700, 800, אני מוכן.

צביקה כהן:

תקשיב,

שמוליק זליגמן:

יופי,

צביקה כהן:

תאזין.

שמוליק זליגמן:

רגע, אריה, שנייה,

צביקה כהן:

תאזין.

שמוליק זליגמן:

קודם כל, ה – 600 אלף אין לך בעיה. יש לך בעיה שזה באמצעות הרל"י.

צביקה כהן:

נכון.

שמוליק זליגמן:

הסיבה באמצעות הרל"י כי היא מנהלת את כל ההתחדשות העירונית, היא מקבלת גם כספים מהמדינה, מה - , איך זה נקרא? התחדשות העירונית הארצית,

ברק לוי:

זה התחדשות.

שמוליק זליגמן:

היא לא מהיום, היא מתכללת את הנושא של התחדשות עירונית כבר שנים, ולכן,

אריה קינג:

ולכן אני רוצה שזה יהיה אצלנו.

שמוליק זליגמן:

טוב, בסדר.

אריה קינג:

אני חושב, אני בעד הסעיף, רק שיחיה בוועדת מכרזים.

צביקה כהן:

לי אין בעיה עם זאת גם.

אריה קינג:

מה?

צביקה כהן:

אין לי בעיה עם זאת.

שמוליק זליגמן:

לא, לא, זה לא טוב שזה יהיה בעירייה, אני אסביר לך למה, אריה.

אריה קינג:

כן,

שמוליק זליגמן:

מדובר פה על כספים,

יוסי חביליו:

בבקשה.

שמוליק זליגמן:

זאת אומרת כל בניין כזה, בעתיד יכול להיות, הכסף של ה - , היזם יצטרך לשים כסף, כדי שבעתיד הוא ישמש לתקלות, זה הקו הזה, אחד הרעיונות בעירייה,

צביקה כהן:

אולי אין לך כלים בעירייה להתמודד עם זה יכול להיות,

שמוליק זליגמן:

אני לא בטוח שהעירייה תוכל להתמודד עם זה בצורה, אתה יודע,

דובר לא מזוהה:

תראה, בסוף, בסוף הרל"י.

צביקה כהן:

אריה,

שמוליק זליגמן:

לא בטוח, אריה, עזוב רגע, מה אתה חושב על העתיד.

צביקה כהן:

אי-אפשר,

יעל ביטון:

יצירת התשתית?

צביקה כהן:

את הבניין מהמעגל הזה.

שמוליק זליגמן:

בדיוק. העירייה,

אריה קינג:

זה להוריד את הסעיף, אנחנו לא הולכים לנהל את זה,

צביקה כהן:

חברים, תקשיבו,

אריה קינג:

צריכים לבחור,

ברק לוי:

לא, לא, הניהול יהיה משותף.

אריה קינג:

לבחור את מי שינהל את זה.

צביקה כהן:

חברים, אי-אפשר לבחור מי ינהל את זה פה.

שמוליק זליגמן:

כמו היום,

צביקה כהן:

בחרים,

אריה קינג:

לא,

צביקה כהן:

במשרדים,

שמוליק זליגמן:

אריה, רגע,

צביקה כהן:

המקצועיים. פה מאשרים כסף.

שמוליק זליגמן:

אריה, רגע, אני אסביר לך, היום, רגע אריה, כשיש לך היום מתחמים של התחדשות עירונית,

אריה קינג:

כן,

שמוליק זליגמן:

שיש שם תושבים, מקימים מנהלת, שוכרים עורכי דין, שוכרים זה, בעירייה, אם זה היה מנוהל, לא יודע אם היה יוצא משהו.

צביקה כהן:

אריה,

שמוליק זליגמן:

לא בטוח.

צביקה כהן:

אני מתקדם,

שמוליק זליגמן:

כל זה מנוהל היום בהרליי.

יהודה פרוידגר:

לא, אבל אולי עוד גוף,

שמוליק זליגמן:

לא, אז אני אומר,

צביקה כהן:

יהודה,

שמוליק זליגמן:

זה המשכי, זה המשך של אותם פרויקטים.

צביקה כהן:

מאשרים כסף,

יהודה פרוידגר:

נכון,

צביקה כהן:

פה לא מאשרים,

יהודה פרוידגר:

אז למה להרליי?

צביקה כהן:

לא מנהלים.

יהודה פרוידגר:

למה מאשרים את הכסף מהרל"י?

צביקה כהן:

מי אתה רוצה שזה יהיה?

צביקה כהן:

אי-אפשר פה לנהל.

יהודה פרוידגר:

לא, יש חברה בתל – אביב,

חגית משה:

אבל רגע רגע, צביקה,

יהודה פרוידגר:

שיודעת לעשות.

ברק לוי:

לא, לא, אבל רגע, אריה,

חגית משה:

אבל צביקה, שנייה,

יהודה פרוידגר:

חברת הנדסה.

ברק לוי:

אריה, רק ש - , אולי יש,

יהודה פרוידגר:

חברת הנדסה,

ברק לוי:

אולי יש אי – הבנה, אריה, מה שמופיע פה, צביקה,

חגית משה:

צביקה, אבל רגע גם,

צביקה כהן:

חגית מדברת.

ברק לוי:

צביקה, אני רוצה להגיד מילה,

צביקה כהן:

שנייה, חגית.

חגית משה:

ברק, וזה,

ברק לוי:

כן,

חגית משה:

יש פה איזה שהוא רעיון, שאולי באמת, הרי הדרג המקצועי כאן הביא את הבקשה הזו שזה יהיה להרלי"י. יכול להיות שאנחנו נגיד בואו תחשבו מחדש, אולי לעשות איזה שהוא תחרות,

יהודה פרוידגר:

אולי חברת שיכון ופיתוח,

צביקה כהן:

בסדר, אבל, כולם חושבים, חגית,

חגית משה:

אבל ברגע שאתה מאשר את הכסף,

צביקה כהן:

פה אסור ללכת,

חגית משה:

אתה כבר אישרת לאגף.

צביקה כהן:

פה רצים.

ברק לוי:

אני רוצה רגע להתייחס,

צביקה כהן:

פה רצים.

ברק לוי:

מה שאנחנו מעבירים פה להרל"י.

חגית משה:

בסדר.

ברק לוי:

אריה, זה רק הכנת תוכנית, זה לא את הניהול בפועל והתחזוקה,

יהודה פרוידגר:

נכון,

ברק לוי:

של המגדלים שבונים.

יהודה פרוידגר:

אבל עוד חברות יודעות לעשות את זה יותר זול.

ברק לוי:

שנייה, אני מסביר, היתרון שהרל"י הם עכשיו, הרי יש שם את המנהלת שלנו, העירונית, להתחדשות עירונית, יש שם המון ידע לגבי כל הבנייה, והמגדלים האלה הם עושים את זה בשותפות, עם הוועדים. אבל הרל"י יש בהם את כל הידע. ולכן כשבאים להכין תוכנית, איך הבניינים יתוחזקו,

איך זה, איך יהיה הקשר מול הקבלן, איפה הכספים יצטברו, יש שם המון ידע, ולכן הרעיון הוא לעשות את זה איתם,

אלדד רבינוביץ:

זה בעצם,

ברק לוי:

מי אחר כך יעשה את זה, וינהל את זה בפועל, נראה.

אלדד רבינוביץ:

זה בעצם פטור ממכרז,

יהודה פרוידגר:

יש הרבה חברות.

אלדד רבינוביץ:

אז זה לא צריך להיות כאן, אם זה פטור ממכרז,

יהודה פרוידגר:

זה צריך להיות בוועדת מכרזים.

אלדד רבינוביץ:

יש טעמים טובים, יש הצדקה לזה.

יהודה פרוידגר:

מה אכפת לך להביא את זה לוועדת מכרזים? מה אכפת לך?

ברק לוי:

כשזה חברה עירונית, אנחנו מאשרים את זה גם פה, עם התקציב.

חגית משה:

זה חברה שלך.

יהודה פרוידגר:

מה אכפת לך להביא את זה לוועדת מכרזים?

דובר לא מזוהה:

כי חושבים שיש להם יתרון.

ברק לוי:

למה זה צריך להגיע לוועדת מכרזים? אני לא, לא הבנתי.

אריה קינג:

לא, אני אומר,

ברק לוי:

למה זה צריך להגיע,

יהודה פרוידגר:

רגע, עדן, גם בונים בניינים לגובה, אולי הם גם יודעים לעשות כזה, הם יעשו את זה יותר זול.

צביקה כהן:

אתם התחלתם לנהל את העירייה דרך הוועדה הזאת.

דובר לא מזוהה:

לא,

חגית משה:

תן לו רגע להגיד, הוא בטח יודע הרבה יותר,

יהודה פרוידגר:

הם אחראים על כל רוב העסקים, עדן.

שמוליק זליגמן:

אבל הם בונים את הבניינים,

צביקה כהן:

בבקשה.

יהודה פרוידגר:

הם בונים (לא ברור), גם הרל"י לא בונים.

צביקה כהן:

בבקשה. תדליק את המיקרופון שלך.

יהודה פרוידגר:

גם הרל"י לא בונים, אבל,

צביקה כהן:

את המיקרופון תדליק.

יהודה פרוידגר:

הם מנהלים פרויקטים, הם צריכים לדעת כמה עלויות,

ברק לוי:

חברים, חברים, ישב הדרג המקצועי ברשות מנכ"ל העירייה, עם כל הגורמים הרלוונטיים, דנו בשאלה, למי עדיף שינהל את זה ברמה, ברמת המאקרו, בסדר? בסופו של דבר צריך לשכור את שירותיה של חברה מקצועית, כן, שתעשה את כל התהליך הזה, גם ברמה המשפטית, גם ברמה הכלכלית, גם ברמה התחזוקתית, בסדר? מאחר ויש לנו בהרל"י גוף בתוך הרל"י שמתעסק בהתחדשות העירונית, הדבר הנכון וההגיוני ביותר, זה להעביר את הניהול של הדבר הזה ברמת המאקרו, אליהם, הם אלה דרך אגב גם ברמה מכרזית, הרבה יותר קל יהיה לשכור,

צביקה כהן:

יש בזה גם מלא היגיון,

ברק לוי:

חברה מסוימת.

אריה קינג:

צביקה,

יהודה פרוידגר:

זה לא לנהל את העירייה.

ברק לוי:

לשכור,

צביקה כהן:

מלא היגיון, יהודה.

ברק לוי:

זה לנהל את התהליך. עכשיו,

צביקה כהן:

הוא מדבר היגיון,

ברק לוי:

ניהול,

צביקה כהן:

אנחנו רוצים את זה,

ברק לוי:

ניהול התהליך, ניהול התהליך לא יעשה ע"י הרל"י בלבד. הוא יעשה ע"י הרל"י בשיתוף איתנו, מינהל התכנון, זה לא יהיה לבד.

צביקה כהן:

שאלה אחרונה,

ברק לוי:

אנחנו,

אריה קינג:

אני, אני קורא מההסבר, דברי הסבר, על מנת לקדם את התהליך,

צביקה כהן:

ההסבר, מאיפה?

אריה קינג:

ולחייב לתוצאה רצויה, מבוקש לזכור, לשכור את שירותיה של חברה מתאימה לעניין זה. כלומר אנחנו באים ואומרים, שאנחנו מעבירים להרל"י את האפשרות.

צביקה כהן:

נכון,

אריה קינג:

לבצע את ה - ,

צביקה כהן:

אמת.

אריה קינג:

את הסלקציה איזה חברה לקחת.

צביקה כהן:

נכון.

אריה קינג:

אני עם כל הכבוד להרל"י, וכל הכבוד למנהלת, והכול, אני חושב שחברי וועדת מכרזים הרבה יותר קשובים למה שחשוב ונכון לתושבים שיגורו בבניינים, ועל סמך זה לבחור את החברה המקצועית שיש, שכבר בתל – אביב קיימת אולי כבר 100 שנה.

צביקה כהן:

אריה, אריה,

ברק לוי:

אבל זה ייקח לך, זה ייקח לך, אריה,

אריה קינג:

אני לא מדבר על מי,

ברק לוי:

זה ייקח לך שנתיים עכשיו.

צביקה כהן:

אני מבין,

אריה קינג:

לא מדבר על מי שאחר כך ינהל את החברה הזאת.

צביקה כהן:

אני מבין את זה מה שאתה אומר,

אריה קינג:

שיהיה הרל"י,

ברק לוי:

אריה, זה ייקח לך עכשיו,

אריה קינג:

בחירת החברה.

ברק לוי:

שנתיים לעשות את זה,

צביקה כהן:

אריה,

ברק לוי:

אם אתה תעשה את זה ככה,

צביקה כהן:

אני מבין מה שאתה אומר,

ברק לוי:

בצורה הזאת, אם אתה תעביר את זה להרל"י, זה יהיה הרבה יותר קצר, וזה משהו,

אריה קינג:

אתה צודק,

ברק לוי:

שנייה, שנייה,

אריה קינג:

נגיד שאתה צודק,

ברק לוי:

זה שנייה, שנייה, זה משהו שהוא מאוד מאוד דחוף, אנחנו צריכים עכשיו, עכשיו להיכנס לזה. יש פרויקטים שמקודמים ברחבי העיר, אתה יודע כמה התחדשות עירונית יש פה.

יעל ביטון:

מה? מה התכלית?

ברק לוי:

אתה לא יכול לחכות עם הדבר עד שוועדת מכרזים,

אריה קינג:

אני חושב,

ברק לוי:

ועד שיהיה מכרז, ועד שזה לא,

אריה קינג:

יכול להיות שאתה צודק, אבל מצד שני, אתה יודע שאם החברה הזאתי בהמלצותיה תיכשל, יבואו אלינו, כרגיל.

ברק לוי:

אבל היא לא,

אריה קינג:

ואנחנו נשא באחריות לכישלון של הניהול.

ברק לוי:

אבל הניהול של הדבר הזה לא יהיה ע"י הרל"י בלבד. אני אומר עוד פעם, זה יהיה בשיתוף עם מינהל התכנון ואגף פיתוח,

אריה קינג:

אבל אלינו יבואו,

ברק לוי:

זה מה ש - ,

אריה קינג:

לא אותך,

ברק לוי:

עזוב, זה הכסף, בסוף זה הכסף.

אריה קינג:

לא ליואל,

צביקה כהן:

אריה, אני, אריה, אתה יודע,

ברק לוי:

אנחנו ננהל את זה בסוף.

צביקה כהן:

אתה יודע לשכנע אותך בתיק הזה, אבל אני מביא את זה להצבעה, בסדר? אוקי, חברים מי בעד הסעיף הזה? חברים מי בעד הסעיף הזה? זה יופי להיות לבד, כיף סוף סוף. מי בעד הסעיף? מרציאנו, מרציאנו, אתה איתנו? מי בעד הסעיף הזה? תודה.

יוסי חביליו:

אנחנו נמנע.

צביקה כהן:

רגע, על תרוץ. מי נגד?

אריה קינג:

אני מציע להוריד את ה - ,

צביקה כהן:

רגע,

אריה קינג:

ביצוע באמצעותם.

צביקה כהן:

מי מתנגד? בלי הצעות, מי מתנגד?

אריה קינג:

כמו (לא ברור).

צביקה כהן:

תודה. מי נמנע? תודה.

יהודה פרוידגר:

חגית מצביקה,

צביקה כהן:

אחרי שהעברנו את הסעיף הזה, אני אומר לך אריה,

יוסי חביליו:

אני חשבתי צריך לעשות את זה,

צביקה כהן:

אני אומר לך, אריה,

יוסי חביליו:

כי המגדלים האלה זה יהיה מכה נוראית בעיר,

אריה קינג:

נכון,

יוסי חביליו:

שאתה יודע שאני גם מתנגד אליהם,

צביקה כהן:

טוב, תודה.

אריה קינג:

גם אני.

יוסי חביליו:

ואני לא סומך על הרל"י, כי ההתחדשות העירונית שמה זה לטובת היזמים,

אריה קינג:

בדיוק,

צביקה כהן:

יקירי, ידידי,

אריה קינג:

הוא צודק באלף אחוזים.

צביקה כהן:

מכובדי, מכובדי היקר,

אריה קינג:

זה הבעיה.

צביקה כהן:

בשולחן הזה לא מנהלים את עיריית ירושלים,

אריה קינג:

מה זה קשור? אתה צודק, מה לעשות? לצערי, אתה צודק.

צביקה כהן:

תודה. לצערי גם אתה צודק, אבל מפה לא מנהלים את המערכת.

אריה קינג:

בשביל זה יש וועדה,

צביקה כהן:

אני,

יוסי חביליו:

(לא ברור) על הסכמים,

אריה קינג:

בשביל זה יש וועדה, אני לא מבין, מה?

צביקה כהן:

לא שומע.

אריה קינג:

אתה בא לדפוק את התושבים, סבבה, תגיד, נספור את היזמים, שירוויחו עוד, (לא ברור) התושבים.

צביקה כהן:

חברים, 49,

אריה קינג:

זה מה שיקרה,

צביקה כהן:

89,

אריה קינג:

כל פעם זה קורה.

צביקה כהן:

90.

אלדד רבינוביץ:

לגבי 89,

יוסי חביליו:

יש לי,

צביקה כהן:

קצר, יוסי, קצר.

אלדד רבינוביץ:

רגע, רגע, לגבי 89.

צביקה כהן:

90.

אלדד רבינוביץ:

שנייה, 89 לפני 90.

יהודה פרוידגר:

איפה 89? איפה עושים את זה?

אלדד רבינוביץ:

זהו, זאת אומרת,

יהודה פרוידגר:

איפה האתר פסולת הזאת בנייה?

דוברת לא מזוהה:

89 זה לא אתר פסולת בנייה, זה מערך טיפול בפסולת,

צביקה כהן:

בקול רם, לא שומעים.

יהודה פרוידגר:

איפה?

דוברת לא מזוהה:

89 זה,

צביקה כהן:

כן,

דוברת לא מזוהה:

זה אכיפה וערך של ניהול הפסולת, של פסולת הבנייה, מדובר פה בפעולות של אגף אכיפה, ושל איכות הסביבה, כדי להגביר את הפיקוח על תזוזות פסולת הבנייה בעיר.

צביקה כהן:

מה הולך שם? מה זה? תני לנו כמה מילים, כנסי לתוך העניין, כבר עצרנו.

דוברת לא מזוהה:

החלטת ממשלה 1516 יום ירושלים לפני שנתיים, תקציב של המשרד להגנת הסביבה, שנודע להגביר גם לפתח מערך לניהול פסולת על, חלופי למה שהיום קורה, מאחר והיום השיטה מעודדת, בעצם מאפשרת לעבריינות פסולת, אנחנו רוצים לסגור את המאגר, מצד אחד, שהפיקוח בקרה העירונית שלנו על תנועות הפסולת לשפר אותם, שזה אצל איכות הסביבה. מצד שני, זה להגביר את אמצעי האכיפה, הדיגיטליים ע"י אגף אכיפה, אז יש פה פעולות שזה חותך אגפים.

יהודה פרוידגר:

זה תקציב שהולך לאילן ששון?

דוברת לא מזוהה:

חלק מהתקציב, חלק,

צביקה כהן:

למה לא?

דוברת לא מזוהה:

הולך לאילן ששון, וחלק מסוים,

צביקה כהן:

רב – תכליתי, למה לא?

דוברת לא מזוהה:

הולך לאיכות הסביבה.

ברק לוי:

הוא מגיע מהמשרד להגנת הסביבה,

צביקה כהן:

למה לא?

אלדד רבינוביץ:

זה רק לבנייה חדשה, או שזה גם לפסולת בנייה שהיא שפוכה כרגע?

דוברת לא מזוהה:

זה גם שיפוצים.

צביקה כהן:

אנחנו מודים לכם, זה עבודה נהדרת, ואנחנו רוצים אותה, ואנחנו מאשרים אותה.

אלדד רבינוביץ:

צביקה, רגע, יש לי שאלה, זה נספח רק בנייה חדשה, או גם פסולת שכבר שפוכה?

דוברת לא מזוהה:

זה בעיקר ל - , זה גם וגם, אבל זה, זה תוכנית נרחבת.

צביקה כהן:

תודה.

אריה קינג:

(לא ברור).

אלדד רבינוביץ:

שנייה, כן, אני רוצה לשאול,

צביקה כהן:

בוא, הוא לא שואל שאלה סתם,

אלדד רבינוביץ:

רגע, שנייה,

צביקה כהן:

הוא מכון שאלות,

אלדד רבינוביץ:

לא, כי אני יודע, באמת יש אזורים,

צביקה כהן:

הכול מדויק.

אלדד רבינוביץ:

יש אזורים שהם מלאים פסולת בנייה בכל מקום.

צביקה כהן:

אוקי,

אלדד רבינוביץ:

השאלה אם זה חלק, בעצם יש איזה שהוא בדיקה וסקר, כדי להוציא את זה?

דוברת לא מזוהה:

יש,

אלדד רבינוביץ:

כדי לתקן את זה?

דוברת לא מזוהה:

יש, אחד הגזרות זה להפעיל, להפעיל אגרה שתוכל לממן את זה,

צביקה כהן:

בואי, יש תשובה כן או לא?

דוברת לא מזוהה:

זה רב שלבי, חברים, זה ממש רב שלבי.

צביקה כהן:

השאלות האלה אומרים כן או לא,

אלדד רבינוביץ:

האמצעים הטכנולוגיים,

צביקה כהן:

יש תוכנית?

דוברת לא מזוהה:

הכול כלול.

צביקה כהן:

מיפוי, נקודה, שלום.

דוברת לא מזוהה:

הכול כלול.

צביקה כהן:

מצוין.

אלדד רבינוביץ:

האמצעים הטכנולוגיים יפעלו גם מערב וגם מזרח העיר?

צביקה כהן:

חברים, אנחנו בסעיף,

דוברת לא מזוהה:

אין דבר כזה מערב ומזרח העיר,

צביקה כהן:

,490

דוברת לא מזוהה:

יש עיר אחת,

חביליו,

אלדד רבינוביץ:

לצערי יש.

דוברת לא מזוהה:

לא, יש אחת,

אלדד רבינוביץ:

לצערי הרב יש.

צביקה כהן:

נציג האופוזיציה, חביליו.

יוסי חביליו:

מירי, תזיז את הסעיף בבקשה, אור סליחה.

צביקה כהן:

הזנו.

חגית משה:

הוא עונה לך אפילו, שמת לב?

יוסי חביליו:

רגע, רגע, זה המטמנה, רוצים לעשות מטמנה שמה? מה? חגית, מה?

חגית משה:

איזה שכן?

יוסי חביליו:

לטובתי, מה הבעיה?

חגית משה:

מה לטובתך? אתה רק מתלונן, מה אתה רוצה?

יוסי חביליו:

(לא ברור) שכן, את יודעת את זה,

צביקה כהן:

חביליו.

דוברת לא מזוהה:

התקציב הוא רב שלבי, כמו שבמפורט בהסבר. חלק מהתקציב הוא עבור הפעלה של תא שטח שכבר אושר בוועדה המחוזית.

יוסי חביליו:

מה? למטמנה?

דוברת לא מזוהה:

יש את תא שטח 5 שהוא אושר כדי שיבנו עליו חניון,

יהודה פרוידגר:

חניון אוטובוסים, נחל אוג זה חניון אוטובוסים.

יוסי חביליו:

לא, יש פה מטמנה גם אני חושב שרוצים לעשות.

דוברת לא מזוהה:

רגע,

יהודה פרוידגר:

לא, פה זה,

צביקה כהן:

אתה חושב,

דוברת לא מזוהה:

יש פה, יש פה הכנת תוכנית,

יהודה פרוידגר:

הכנת,

דוברת לא מזוהה:

לתב"ע,

יוסי חביליו:

אז יש כוונה למטמנה פה?

דוברת לא מזוהה:

לתב"ע עתידית, בשביל זה.

חגית משה:

מה? מה התוכנית? מה? תגידי לנו מה התוכנית? בלי, בלי קודים, מה התוכנית שם בנחל אוג?

דוברת לא מזוהה:

קודם כל התקציב הזה הוא קודם כל כדי לממש את ה - , את התוכנית שכבר אושרה, שזה תא 5
עבור חניון האוטובוסים,

חגית משה :

אוקי,

יהודה פרוידגר :

לאוטובוסים.

דוברת לא מזוהה :

וחוץ מזה כמו שיודעים, התוכנית המקורית שכרגע אושר ממנה רק תא שטח 1, כדי, כדי להביא
אותה עוד פעם לדיונים, צריך לעשות,

יוסי חביליו :

של מטמנה.

דוברת לא מזוהה :

כמה צעדים, מטמנה,

חגית משה :

מה אתם מבקשים לעשות בתב"אני מציע?

דוברת לא מזוהה :

עודפי עפר, מה?

יוסי חביליו :

אתם בעד זה?

דוברת לא מזוהה :

אנחנו,

חגית משה :

מקדמים את התוכנית, אז איך הם לא בעד את זה?

דוברת לא מזוהה :

אנחנו קידמנו,

יוסי חביליו:

לא יודע, אולי מישהו אחר מקדם?

חגית משה:

לא, זה לא,

דוברת לא מזוהה:

לא, לא,

חגית משה:

מי מקדם את התוכנית של התב"ע?

דוברת לא מזוהה:

קודם כל זה עדן, ואגף תכנון, בעצם רויטל אמורה,

יוסי חביליו:

לא אתם מקדמים את זה,

דוברת לא מזוהה:

רויטל, רויטל אמורה, אבל אני פשוט, אבל אתה פנית, יוסי, אבל אני רוצה להזכיר לך שפנית אלי, אז אני עונה לך.

יוסי חביליו:

לא, בסדר. חגית התפרצה אלי.

דוברת לא מזוהה:

אנחנו,

חגית משה:

לא, אני לא התפרצתי,

דוברת לא מזוהה:

אני רוצה להזכיר לך, אני רוצה להזכיר לך, שאיכות הסביבה,

צביקה כהן:

יוסי, אנחנו,

דוברת לא מזוהה:

התוכנית המקורית המלאה,

צביקה כהן:

אנחנו מתקדמים.

דוברת לא מזוהה:

אנחנו,

יוסי חביליו:

טוב, אני רוצה הצבעה, ואני כבר מודיע שאני נמנע, אמנם זה כסף קטן, והוא כמה דברים, אני לא רב עם מרגליות, אבל נמנע זה מינימום.

חגית משה:

מרגליות חינוך אותו, כל הכבוד. תגידי לו,

צביקה כהן:

האמת היא, האמת היא,

חגית משה:

עלה בדרגה.

צביקה כהן:

חגית, האמת היא,

חגית משה:

רק הוא יכול עליו, מרגליות יכול עליו.

צביקה כהן:

אופוזיציה רכה, הוא נמנע.

חגית משה:

לא, זה בגלל מרגליות.

יוסי חביליו:

תלוי במה.

צביקה כהן:

הוא לא נגד.

יוסי חביליו:

עכשיו אני נמנע, תלוי.

צביקה כהן:

הוא לא נגד,

יהודה פרוידגר:

יוסי, ליוסי יש עשרת הדברות,

צביקה כהן:

טוב.

יהודה פרוידגר:

לנו יש את שלנו,

צביקה כהן:

חברים, אפשר להתקדם,

יהודה פרוידגר:

ויש לו ממרגליות.

צביקה כהן:

רבותי, בעד,

יהודה פרוידגר:

קודם קיבל ממשח.

צביקה כהן:

בעד,

יהודה פרוידגר:

שהוריד לנו את הלוחות.

צביקה כהן:

נגד, אף אחד מאיתנו, אחד נמנע. זה מה יש.

יוסי חביליו:

לפעמים אני נכנע, לפעמים אני,

צביקה כהן:

משאבי חינוך.

חגית משה:

לא, גם אני נמנעת.

אריה קינג:

לא השתתפתי.

חגית משה:

גם אני נמנעת.

צביקה כהן:

אריה לא היה פה בכלל. מי נמנע? חגית.

חגית משה:

אני גם נמנעת.

צביקה כהן:

הגעת מאוחר.

חגית משה:

אז מה? כדי להימנע.

צביקה כהן:

תפצי אותנו.

יוסי חביליו:

אבל בסעיף,

חגית משה:

כדי להימנע,

צביקה כהן:

חברים, משאבי חינוך,

מיכאל הלברשטאם:

צביקה.

צביקה כהן:

כן,

מיכאל הלברשטאם:

יש מישהו מהקואליציה פה?

צביקה כהן:

איזה,

יוסי חביליו:

אתה,

צביקה כהן:

איזה, איזה.

יוסי חביליו:

אתה.

צביקה כהן:

תאמין לי, אני אומר לך, אתה ואני, המושבעים של הקואליציה הזאת. רבותי, לא יודע אמרו לנו,
שיש קואליציה מקיר לקיר. רבותי, 491,

יוסי חביליו:

יש פה דיקטטורה, זה בעיה.

צביקה כהן:

92,

חגית משה:

אין על מרגליות,

צביקה כהן:

לא לדבר, 93,

יעל ביטון:

רגע, אני רוצה לשאול על 93,

צביקה כהן:

5, 4,

יעל ביטון:

רגע, רגע, אני רוצה לשאול על 93,

צביקה כהן:

9, 8, 7, 6,

יעל ביטון:

אני רוצה לשאול על 93. בית ספר יסודי חדש בגוננים יודעים איזה בית ספר, ממ"ד, ממלכתי,

צביקה כהן:

זה לא וועדת הקצאות.

יעל ביטון:

אני שואלת אבל,

חגית משה:

בואי אני אגיד לך, זה ממ"ד,

צביקה כהן:

לא יודע,

חגית משה :

ממ"ד,

אריאל גולן :

יש פה משתלה.

חגית משה :

שאנחנו משלבים לגוננים שני בתי ספר, אחד ממ"ד גוננים, והשני זה חוקר יוצר, זה אחד מבתי הספר האלה.

צביקה כהן :

חגית, זה לא שיחה.

יעל ביטון :

אז מה? מרחיבים אותם?

צביקה כהן :

את זה אומרים בלי מיקרופון.

חגית משה :

בונים אותם, זה בנייה, זה הרשאות של משרד החינוך שאנחנו מקבלים,

יעל ביטון :

הבנתי.

צביקה כהן :

חגית, את זה מספרים בלי המיקרופון, פה אנחנו לא בוועדת,

חגית משה :

אז לא, אין סודות, מה אנחנו מסתירים?

צביקה כהן :

פה אנחנו לא בוועדת ההקצאות.

חגית משה :

זה לא הקצאות.

יעל ביטון:

בשביל זה אנחנו נמצאים כאן.

חגית משה:

בתי ספר,

צביקה כהן:

פה בונים קוביות,

חגית משה:

בסדר.

יעל ביטון:

לא, האמת ש - , השאלה שלי הייתה, בגלל שיש בית ספר יהודה הלוי, כן? ממ"ד יהודה הלוי, שהוא נחלש עם השנים, כשבונים בית ספר בגוונים,

צביקה כהן:

טוב, אני מה דעתי בעניין הזה,

יעל ביטון:

צריכה לקחת את זה בחשבון,

צביקה כהן:

ואני, בסדר, אוקי. 500, 501,

אלדד רבינוביץ:

רגע,

צביקה כהן:

2, 3, הנגשות, 3,

חגית משה:

ראיתי אני אסתכל,

צביקה כהן:

503,

אריאל גולן:

שאלה קטנה,

צביקה כהן:

503 לי יש מה להגיד לכם,

אריאל גולן:

צביקה, יש לי שאלה, העירייה מעודדת מעבר של בתי ספר פרטיים לטובת עיריית ירושלים? יש פה כמה בתי ספר, שעוברים לניהול של עיריית ירושלים, אני,

צביקה כהן:

עוברים על?

אריאל גולן:

שעוברים לניהול עיריית ירושלים, בבעלות עיריית ירושלים, העירייה מעדיפה את זה מאשר?

חגית משה:

כן,

צביקה כהן:

למה לא?

חגית משה:

כן, כן, זה בתי ספר,

צביקה כהן:

חברים, הבנו,

חגית משה:

שלנו במנח"י, לא, אני אגיד לך, בתי ספר במנח"י שאנחנו הופכים אותם להיות בבעלות שלנו,

צביקה כהן:

טוב.

אלדד רבינוביץ:

ואנחנו משלמים על המבנים אחר כך? נגיד באקדמיה למוזיקה.

חגית משה:

שלנו, גם ככה שילמנו הם שלנו,

יוסי חביליו:

האקדמיה?

חגית משה:

כן.

אלדד רבינוביץ:

והאקדמיה היא שלנו?

יוסי חביליו:

למה, למה הם רצו,

צביקה כהן:

אני בסעיף,

חגית משה:

אני אשב איתך על זה, ואני אסביר לך, זה משהו שהוא WIN WIN לגמרי.

צביקה כהן:

סעיף,

יהודה פרוידגר:

500,

צביקה כהן:

חביליו,

חגית משה:

שאנחנו,

צביקה כהן:

בסעיף 503,

אלדד רבינוביץ:

כתוב שיהיה הסדר לגבי המבנים, מה הכוונה?

צביקה כהן:

אני יכול להגיד משהו ברשותך? סעיף 503, אנחנו יש לנו איזה אישור מסורתי שאנחנו, אנחנו מממנים עבור מד"א שני ניידות לטיפול נמרץ, מידי שנה ובשנה. ואני מידי שנה ובשנה, בבואנו לסעיף הזה שואל, מדוע? יש בירושלים, לא יודע 200 ניידות של אמבולנסים, מדוע אנחנו צריכים לשלם אותם, מה הקשר? למה לא 4? למה לא 1? מאיפה, מאיפה הנגזרת הזו? אני בעברתי, כשהייתי פעם ראש מועצת רמת חובב, רמת חובב זה אזור תעשייתי, שם יש לך מפעלים של כימיה, וכל מיני דברים כבדים, וזה בעצם חלק מהשירותים שהמועצה מאפשרת למפעלים. מה, מדוע בירושלים אנחנו צריכים לאשר את הדבר הזה? מאחר ואנחנו נמצאים גם בתקופה מורכבת, ולא יעלה על דל שפתיי לא לאשר דבר כזה, בגלל שבאמת מגיע להם הרבה הרבה שפו על הארגונים האלה, אבל אם כן, אז מדוע לא איחוד והצלה. איחוד והצלה למשל, מחזיק 40 אמבולנסים, 250 אופנועים, 65 אופניים, 35 (לא ברור), ביטחון ועוד מיני כאלה, כל מיני כאלה, מדוע את זה מאשרים, וזה לא מאשרים. אני מציע לחברים אנחנו כן נאשר את הדבר הזה בשל הזמן הרגיש שאנחנו נמצאים פה, ונתפלל שנסיים את הזמנים האלה, בשנה הבאה, אם זה בא אלינו, אני מבקש להביא גם את איחוד והצלה, אבל אני אומר את זה הפעם באופן רשמי לפרוטוקול,

אריה קינג:

צביקה, אבל למה לא, למה אין פה סכום?

צביקה כהן:

אתה יודע מה?

ברק לוי:

יש סכום, יש,

צביקה כהן:

יש סכום, וזה פחות מעניין, אני דיברתי לרעיון, אריה. אני דיברתי עקרונית,

ברק לוי:

הנה תראה בשורה,

צביקה כהן:

מדוע זה כן, וזה לא,

ברק לוי:

שורה השנייה,

שמוליק זליגמן:

אריה,

ברק לוי:

1,388,000.

צביקה כהן:

תודה רבה.

אריה קינג:

אפשר שיהיה מדבקה של עיריית ירושלים,

צביקה כהן:

אתה יודע אריה, אני אגיד לך עוד משהו, אתה מפנה, אתה מפנה ממד"א.

אריה קינג:

שיהיה מדבקה עיריית ירושלים,

צביקה כהן:

כן,

יהודה פרוידגר:

נרכש, נרכש,

צביקה כהן:

אריה, אתה מפנה במד"א.

יהודה פרוידגר:

נרכש ע"י,

צביקה כהן:

במד"א משלם 700 שקל, (לא ברור) עולה אפס, למה זה מגיע וזה לא מגיע. למה? אני חושב,

שמוליק זליגמן:

אין צורך,

אריה קינג:

לפחות שישימו מדבקה עיריית ירושלים,

צביקה כהן:

אני חושב שלא מגיע.

ישראל קלרמן:

מה שמעת?

צביקה כהן:

טוב.

שמוליק זליגמן:

מיליון.

ישראל קלרמן:

מיליון.

צביקה כהן:

חברים,

ברק לוי:

מיליון.

צביקה כהן:

תודה. רווחה, אגף הרווחה, 04, 05,

אלדד רבינוביץ:

04 יש לי שאלה,

יהודה פרוידגר:

יש לי שאלה 504 תנופה.

אלדד רבינוביץ:

04 זה מדובר כאן,

צביקה כהן:

מי מתעסק ברווחה?

דובר לא מזוהה:

אני.

צביקה כהן:

בבקשה.

יהודה פרוידגר:

אני רוצה לשאול,

אלדד רבינוביץ:

עמותה שגם מכניסה,

דוברת לא מזוהה:

אפשר שקט בבקשה.

ישראל קלרמן:

היא צודקת.

אלדד רבינוביץ:

מדובר כאן בעמותה שגם מכניסה כסף מבחוץ, או שכל הפעילות שלה זה מהתקציב שלנו?

יהודה פרוידגר:

לא, זה שיתוף זה 300 ו- 300,

צביקה כהן:

לא שומע,

יהודה פרוידגר:

300 הם, 300 הערייה. כמה זמן הם כבר עושים את זה? כמה שנים? שנייה, שנייה, לא שומע אותו, רגע תנו להקשיב.

דובר לא מזוהה:

(לא ברור).

יהודה פרוידגר:

נכון. כמה שנים? קודם כל למה זה לא גדל קצת? אין צורך בלהגדיל?

דובר לא מזוהה:

זה צמיחה (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

עכשיו למה באמת לא עושים על זה מכרז מאגר או מכרז משהו? יש רק חברה אחת, תגבור לא יודעים לעשות כאלה דברים?

דובר לא מזוהה:

זה מכרז מאגר שיצא (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

בסדר גמור, טוב.

צביקה כהן:

תקרא, תקרא את זה עכשיו, עכשיו קיבלתי, השנייה קיבלתי את זה. טוב, חברים, 06, 07, 08, 09, 10,

אלדד רבינוביץ:

כאן יש לי שאלה,

צביקה כהן:

באיזה סעיף?

אלדד רבינוביץ:

ב – 10.

צביקה כהן:

בבקשה.

אלדד רבינוביץ:

עברתי קצת על ה - , על ה - GIS, אנחנו בעצם שוכרים כאן, יש כאן איזה משהו שהוא רלוונטי לכמה תיקים קדימה, שוכרים כאן נכסים בסכומים מאוד מאוד גבוהים, אני רואה ב - GIS שיש הרבה מאוד שטחים למוסדות באזור הזה, שטחים חומים, אם זה במרחק של 500 מטר קריית חינוך קונבר ועוד, עוד שטחים חומים, אני לא אפרט כרגע, זאת אומרת למה אנחנו משלמים כל כך הרבה כסף על שכירויות במקום לקחת ולפתח שטחים שהם שלנו, חלקם כבר בבעלות העירייה מכוח איחוד וחלוקה, איזה סיבה שאנחנו ממשיכים שם שכירויות. אני אציין שאנחנו לא בהכרח גם יודעים שאנחנו נשלם לבן אדם שהוא באמת הבעלים של הקרקע?

חגית משה:

איזה צורך זה? בנכסים איזה צורך,

יהודה פרוידגור:

על מה אתה מדבר?

חגית משה:

מה הצורך של ה - ,

אלדד רבינוביץ:

510.

צביקה כהן:

510,

ריטה לדיז'נסקי:

לא, לא,

חגית משה:

ריטה, למה זה?

ריטה לדיז'נסקי:

זה מנח"י.

חגית משה :

זה מנח"י, אז אנחנו עושים,

צביקה כהן :

איזה סעיף אתה מדבר?

חגית משה :

אני אגיד לך מה,

אלדד רבינוביץ :

510 איפה שהגעת.

צביקה כהן :

510, נכון,

חגית משה :

אנחנו,

צביקה כהן :

אוקי,

חגית משה :

שואפים.

צביקה כהן :

זה אגף נכסים מופיע אצלנו, ריטה,

חגית משה :

להכניס בתי ספר שמלמדים לפי התוכנית הישראלית. ולכן בשכונות שיש לנו אפשרות כן להעביר את האוכלוסייה לתוכנית ישראלית, ואין מבנה שאפשר לבנות וכולה, או אדמה, או שטח שאפשר לבנות עליו,

יהודה פרוידגר :

אז שוכרים.

חגית משה:

אז אנחנו שוכרים.

אלדד רבינוביץ:

כן, אז זאת השאלה, כי אני הסתכלתי ב – GIS, ויש בטווח של הקילומטר הרבה מאוד שטחים חומים לא בנויים, לא פלושים שאפשר, שאפשר לבנות שם בתי ספר, כל קריית חינוך קונבר, לא בנויה, במרחק של 500 מטר, זאת אומרת אין סיבה ל - ,

חגית משה:

זה שטחים שהם פנויים לבנייה ול - ?

אלדד רבינוביץ:

שטח חום, כן, שטח חום.

חגית משה:

אני לא מכירה.

אלדד רבינוביץ:

למה לא?

ריטה לדיז'נסקי:

יש שם מתוכנן (לא ברור), שהמגרש הסמוך (לא ברור) עכשיו, המגרש, אתה רואה פה קרוב, לא קיבלו תקציב משרד החינוך, כדי לקדם את התוכנית, אני לא מחליפה את מנח"י. אני רק אומרת למה, יש להם כמות מגרשים למעלה, (לא ברור) עכשיו, יש למעלה מ – 30, 40 שאנחנו (לא ברור), הפקענו או כמעט סיימנו להפקיע. שלב הבא מתחילים לבנות, יש מקומות שבונים,

חגית משה:

אבל זה הרשאות, וזה לוקח המון זמן.

ריטה לדיז'נסקי:

ולכן מבקשים מאיתנו לשכור,

חגית משה:

בינתיים.

ריטה לדיז'נסקי:

עד שיהיו כיתות לימוד, (לא ברור).

חגית משה :

כי כיתות לימוד, משרד החינוך נותן לך הרשאה לבנייה, זה לוקח זמן. כשאנחנו רוצים לתת לבית ספר לעבור לתוכנית הישראלית, ואנחנו צריכים עכשיו להכניס אותו, אז אנחנו שוכרים עד שיהיה,

אלדד רבינוביץ :

כל השטחים החומים האלה במזרח העיר כולם מטופלים כולם בעצם,

חגית משה :

נכסים אומרים לך שכן,

אלדד רבינוביץ :

עבודה של, של הרשאות?

ריטה לדיז'נסקי :

(לא ברור) מטעם משרד החינוך, (לא ברור) בסביבות 40 (לא ברור) שאנחנו איתרנו אותם,

חגית משה :

ואנחנו נבנה אותם, אבל זה לא יהיה בטווח,

ריטה לדיז'נסקי :

זה לוקח זמן, אני לא יודעת ספציפית, בגלל שאתה שואל עליו, לא יכולה לענות, אבל אם תבוא אלינו, תראה לי, תיתן לי פרטים, אני אבדוק (לא ברור).

אלדד רבינוביץ :

אתם עושים סקר, סקר יזום של שטחים חומים כדי באמת לוודא שאנחנו לא משלמים סתם שכירות?

יהודה פרוידגר :

יש להם בלי סוף שכירות.

חגית משה :

כן, אין לנו שום אינטרס לשכור סתם נכסים כל כך יקרים, אין אינטרס.

צביקה כהן :

ועוד בטדי,

אלדד רבינוביץ:

הבנתי, ועושים על כל,

צביקה כהן:

ועוד בטדי, זה יהיה, זה הקופה של טדי.

חגית משה:

מאוד יקרים.

שמוליק זליגמן:

מתי זה התחיל?

אריאל גולן:

לא, גם מתי התחיל.

ריטה לדיז'נסקי:

אין מגרשים חומים למוסדות חינוך,

חגית משה:

ואין הרשאות,

ריטה לדיז'נסקי:

ואנחנו מוציאים קולות קוראים, ואין הצעות,

צביקה כהן:

כן, נכון,

ריטה לדיז'נסקי:

ומחפשים מגרשים,

צביקה כהן:

או כולם או כלום.

ריטה לדיז'נסקי:

אבל מנח"י מאוד רוצים לקדם את התוכנית,

חגית משה :

החומש.

ריטה לדיז'נסקי :

תוכניות ישראליות, והם רוצים לקדם שיהיה בתי ספר, אז פונים אלינו, אנחנו נותנים שירות.

צביקה כהן :

ריטה, תודה רבה.

אלדד רבינוביץ :

וכל אחד כזה מקבל שימוש חורג? כי זה בסופו של דבר בשטחים של בנייה.

צביקה כהן :

כן,

חגית משה :

כן,

צביקה כהן :

ברור.

ריטה לדיז'נסקי :

הרבה בשימוש חורג,

חגית משה :

כן,

צביקה כהן :

תודה רבה.

אלדד רבינוביץ :

אני נמנע בתיק הזה,

צביקה כהן :

אוקי,

אלדד רבינוביץ:

וגם ב - ,

צביקה כהן:

בבקשה.

אריה קינג:

צביקה,

צביקה כהן:

יש לנו נמנע.

אריה קינג:

צביקה, אני רק רוצה עוד פעם להסב את תשומת ליבכם כמה אנחנו משלמים על שכר דירה שם.

צביקה כהן:

ידוע, ידוע.

חגית משה:

כמה?

צביקה כהן:

אני יכול לגלות לך,

אריה קינג:

זה 2,735,000 פלוס מע"מ, זה יוצא 3,200,000,

צביקה כהן:

כן,

אריה קינג:

3,200,000,

צביקה כהן:

נכון,

אריה קינג:

אנחנו משלמים שמה ל – 5 שנים, על הדבר הזה ש - ,

חגית משה:

3 מיליון ל – 5 שנים כמה זה יוצא ל - ?

אריה קינג:

זה הרבה מאוד,

חגית משה:

אתה סופר מטר.

צביקה כהן:

חברים הבנו, הכול בסדר, מי בעד הסעיף הזה?

אריה קינג:

אני חושב, צביקה, צביקה, אני חושב שצריכה להיות פה צעקה ממך,

צביקה כהן:

צעקה, אין ספק.

אריה קינג:

לבנות יותר, ולהשכיר פחות.

צביקה כהן:

אני אגלה לך סוד, אריה, אני הרי חותם בסוף גם על התשלומים, אריה, אתה תראה כל שנה, כשאתה מחדש, איך סוחטים את העירייה באזורים האלה.

חגית משה:

רק מעלים.

צביקה כהן:

מה? מה?

אריה קינג:

בשנה? לא,

צביקה כהן:

אין מה לעשות, ההכרח בל יגונה,

אריה קינג:

לא, לא, לא יכול להיות.

צביקה כהן:

מי מי בעד הסעיף הזה?

אריה קינג:

לא יכול להיות,

צביקה כהן:

תודה רבה.

אריה קינג:

שנייה, אם פה מעלה נקודה בכלל אם ככה אנחנו,

חגית משה:

לא, אנחנו הולכים לשכור להם במחיר,

אריה קינג:

כתוב פה.

חגית משה:

מופקע מאוד.

אלדד רבינוביץ:

אני יודע, אני מבין את הצורך.

אריה קינג:

2,735,000 זה לשנה?

צביקה כהן:

ברור.

אריה קינג:

לא,

חגית משה:

אם אתה מתחיל לבנות, משרד החינוך,

אריה קינג:

תעשה חישוב.

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) 300.

שמוליק זליגמן:

ברור שזה לשנה.

חגית משה:

אתה לא מקבל את ההרשאה, בנית, בעיה שלך.

יהודה פרוידגר:

100 שקל למטר בערך, לא,

צביקה כהן:

ברור שנה, מה חשבת?

שמוליק זליגמן:

1,300,

חגית משה:

ככל שזה בית ספר שמלמד לפי פלסטינאי,

אריה קינג:

חצרות, החצר שמסביב,

חגית משה:

מעבירים אותו לישראלי,

אריה קינג:

תעשה 2 מיליון,

חגית משה:

לשמור אותו אצלנו,

אריה קינג:

את ה – 3,200,000 חלקי ה – 2 מיליון, 2300 למטר,

חגית משה:

לא, זה שנייה, אף אחד לא נותן להם סתם כסף, מה נראה לך?

אריה קינג:

מה זה זה זה?

שמוליק זליגמן:

זה מעל 100 שקל למטר.

יהודה פרוידגר:

לשנה, זה לא.

שמוליק זליגמן:

שנה.

אריה קינג:

זה הרבה מאוד, זה לא הרבה.

ברק לוי:

ריטה, איך זה ביחס לנכסים אחרים, שהם 100 שקל למטר, אני שואל באמת.

שמוליק זליגמן:

זה לא מחירים שאדם פרטי משלם, חברים זה לא,

ברק לוי:

את יכולה להדליק את המיקרופון?

אריה קינג:

יותר (לא ברור).

צביקה כהן:

חבר'ה, אני לא מבין מה הדיון הזה בכלל.

שמוליק זליגמן:

ברור.

צביקה כהן:

סליחה ריטה, יש לכם איזה שהוא אומדן, אתם?

ריטה לדיז'נסקי:

יש שומה.

צביקה כהן:

יש שומה, תודה רבה חברים.

חגית משה:

זה גם 600 אלף שקל לשנה, תחלק מספר, למספר מטרים,

יהודה פרוידיגר:

לא, לא, זה לא יקר.

חגית משה:

תראי זה ב - ,

יהודה פרוידיגר:

שמוליק, זה לא יקר.

חגית משה:

בתעריף שלך.

צביקה כהן:

חגית, אריה, חברים, יש שומה מסודרת.

חגית משה:

3 מיליון ל – 5 שנים זה 600 אלף.

ברק, לא, 3 מיליון כל שנה ל – 5 שנים.

יהודה פרוידגר:

מה זה מה,

אריה קינג:

צביקה,

צביקה כהן:

אני לא מבין מה הקשר.

אריה קינג:

אני מבקש, אני מבקש, כי אנחנו בטח ניפגש עם זה עוד פעם בהמשך.

חגית משה:

מה המטרים של הבית ספר?

אריה קינג:

אני מבקש לראות,

שמוליק זליגמן:

,3000

אריה קינג:

בהחלטה שיכניסו לנו את השמאות.

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) את המילה לשמאות.

צביקה כהן:

אין בעיה, לא צריך החלטה, ריטה תביאי את השומה בבקשה,

אריה קינג:

לא, צביקה, זה,

צביקה כהן:

לעיונו של אריה קינג,

אריה קינג:

זה מחיר הגוי,

צביקה כהן:

חברים מי בעד הסעיף הזה?

יהודה פרוידגר:

93 שקל למטר היה, זה התייקר קצת.

צביקה כהן:

בעד הסעיף הזה? תודה. האם יש מתנגדים?

יהודה פרוידגר:

93 למטר לוקחים,

צביקה כהן:

אין מתנגדים, יש נמנעים,

חגית משה:

כן, עכשיו במוריה, אנחנו הולכים,

צביקה כהן:

נקודה אחת, תודה רבה.

חגית משה:

ברובע,

צביקה כהן:

511,

אריה קינג:
ברובע זה לא,

אלדד רבינוביץ:
אני נמנע ב – 511,

יהודה פרוידגר:
גם (לא ברור).

אלדד רבינוביץ:
511 אני גם נמנע.

חגית משה:
בסדר, אבל הם מנצלים את זה, מה נקרא לך?

אלדד רבינוביץ:
צביקה, אני נמנע ב – 511.

צביקה כהן:
16, 17,

אלדד רבינוביץ:
וגם ב – 13, אני נמנע.

צביקה כהן:
18, 19,

אלדד רבינוביץ:
רגע שנייה,

צביקה כהן:
20.

ריטה לדיז'נסקי:

צביקה, 13 כתוב טעות סופר,

צביקה כהן:

13,

ריטה לדיז'נסקי:

הבנייה, כן, כתוב שמה 200, זה 1200 מטר לחנייה.

צביקה כהן:

1200 מטר, אמרו את זה כבר פה.

אלדד רבינוביץ:

אני נמנע ב – 13 גם.

צביקה כהן:

לייזר, ערב טוב. אנחנו ממשיכים את סדר היום, אנחנו ב – 521, 22,

אלדד רבינוביץ:

רגע, איך הגעת ל – 2?

צביקה כהן:

23, 4,

אלדד רבינוביץ:

רגע, גם ב – 18 אני נמנע. וגם ב – 19 אני נמנע.

אריה קינג:

צביקה, צביקה,

עידו רוזנברג:

הצבעה.

צביקה כהן:

25,

אריה קינג:

צביקה, שנייה,

אלדד רבינוביץ:

וגם ב – 21 אני נמנע.

אריה קינג:

רק שנייה,

צביקה כהן:

הדו"ח הדבר הזה, סליחה, על איזה סעיפים אתה נמנע? אנא,

אלדד רבינוביץ:

אני אחזור,

צביקה כהן:

בוא תאמר לי על איזה סעיפים אתה נמנע, תספר לי מה הם.

אלדד רבינוביץ:

אני אחזור.

צביקה כהן:

תספור לי אותם.

אלדד רבינוביץ:

שנייה, 10, 11,

צביקה כהן:

10, 11,

אלדד רבינוביץ:

13,

צביקה כהן:

13,

חגית משה:

מה זה 22?

צביקה כהן:

רגע, רגע, 13,

אלדד רבינוביץ:

18,

חגית משה:

כן, מה זה 22?

צביקה כהן:

18,

אלדד רבינוביץ:

19.

צביקה כהן:

19.

חגית משה:

חפצדי, 22.

אלדד רבינוביץ:

21,

צביקה כהן:

ו – 1, זהו.

אלדד רבינוביץ:

ו – 26.

צביקה כהן:

26, חברים, אני מבקש ברשותכם להביא את הסעיף 10, 11, 13, 18, 19, 21, 26 להצבעה, מי בעד? מי בעד?

יוסי חביליו:

מה זה? איזה סעיף?

צביקה כהן:

תודה. מי מתנגד?

משה מרגליות:

אין.

צביקה כהן:

נמנע: תודה רבה. חברים אני ב – 24, 25, 26,

יוסי חביליו:

עבר, מה את רוצה? מה את עושה?

דוברת לא מזוהה:

לא יודעת, אבל אי-אפשר,

צביקה כהן:

אני מודה לכם, ערב טוב לכולם.

שמוליק זליגמן:

רגע, רגע,

צביקה כהן:

מעל סדר היום, שלושת הסעיפים הבאים.

יוסי חביליו:

בסעיף,

צביקה כהן:

הסעיף הראשון, מעל סדר היום, ברק, סעיף א',

ברק לוי:

כן, מעל סדר היום שלוש בקשות, בראשונה, 2024-79024, זה תיקון אישור הסכם פיתוח במשך לכתב התחייבות בליליוס.

יוסי חביליו:

זה הרבה כסף.

שמוליק זליגמן:

הוא מסביר לך, רגע,

אדיר שוורץ:

אבל זה מה שהוא עושה.

צביקה כהן:

הוא מסביר, יש פה מקלטים, ויש פה כסף גדול מאוד, די.

ברק לוי:

אלעד גונן זה שם? אלעד גונן בליליוס?

שמוליק זליגמן:

כן.

ברק לוי:

הנה אלעד גונן יסביר בשתי משפטים על הבליליוס.

שמוליק זליגמן:

בליליוס, תסביר להם על בליליוס.

אלעד גונן:

טוב, זה האמת המשך לוועדה קודמת שהייתה בחודש דצמבר, נפלו בה כמה טעויות, זה פשוט, מפרט את התועלות הציבוריות, שהיזם מתחייב לעשות עבור העירייה, ועבור התועלות האלה שהוא יבצע, יהיה לו קיזוז מהשבחה, או מהשומה, או מהשובר, היו טעויות, טעויות בנוסח הקודם, למשל נכתב במקום השבחה, נכתב היטל השבחה, היו טעויות גם ב - , הגדרה של התועלות הציבוריות, זה התיקון, פשוט תיקון להחלטה קודמת.

יוסי חביליו:

אבל איך אנחנו יכולים לדעת שבאמת קיבלנו פה דברים טובים ולא,

אלעד גונן:

מה זאת אומרת?

שמוליק זליגמן:

תסמוך על הדרג המקצועי.

אלעד גונן:

תסמוך על הצוות המקצועי, גם בתכנון, גם ב - , כמו בכל תוכנית, אתה יכול לשאול את זה לגבי כל תוכנית וכל דבר,

יהודה פרוידגר:

שילך לבדוק.

אלעד גונן:

יש צוות מקצועי שבודק ועושה את העבודה.

צביקה כהן:

אלעד, תודה רבה.

אלעד גונן:

וזהו.

אלדד רבינוביץ:

חברים, בעד? נגד? כולם בעד, נכון? תודה רבה. סעיף הבא.

ברק לוי:

סעיף הבא זה אישור כתב התחייבות לשיפוץ מקלטים במימון הפיס.

צביקה כהן:

10 מיליון ש"ח.

ברק לוי:

בדיוק, בשביל לקבל 10 מיליון ש"ח.

צביקה כהן:

תודה.

ברק לוי:

צריך לחתום על הכתב התחייבות.

צביקה כהן:

לבריאות.

ברק לוי:

לבריאות.

צביקה כהן:

בעד, נגד? הכול בסדר, תודה. סעיף הבא.

ברק לוי:

והנושא השלישי ואחרון, זה טיוטת הסכם עם משרד התחבורה, למימון של בעצם, הם יממנו לנו מימון מלא להקמה של מערך פקחים להכוונת תנועה בפרויקטים של הקו הכחול, אז,

שמוליק זליגמן:

חשוב מאוד.

ברק לוי:

כן, חשוב בעצם.

צביקה כהן:

תודה רבה.

שמוליק זליגמן:

תודה.

צביקה כהן:

אני מודה לכם, ערב טוב.

אריה קינג:

צביקה, שנייה הערה, בוועדה האחרונה,

צביקה כהן:

רגע, אנחנו מתפללים מנחה אחר כך,

אריה קינג:

וועדה אחרונה אני לא הייתי פה, והיה דור פה,

צביקה כהן:

היית חסר לי מאוד.

אריה קינג:

ודור ביקש, ודור ביקש, כתנאי לתמיכה, ביקש שיימסר לו, יימסרו לו נתונים, עד הרגע הזה למרות, אחרי מה שנאמר פה, ארבע אי – מיילים, את הפרטים דור לא מקבל.

צביקה כהן:

באמת שאני לא זוכר מה מדובר, אבל אם זה מול,

אריה קינג:

היה סעיף תגבור פעולות תרבות.

צביקה כהן:

דור, מה זה?

אריה קינג:

ונאמר פה לדור שהוא יקבל את זה מאריאלה רג'ואן, עד הרגע הזה, הוא לא קיבל, למרות ארבעה מיילים,

צביקה כהן:

טוב.

אריה קינג:

וככה נראית,

צביקה כהן:

חבר'ה,

אריה קינג:

ככה נראית, לצערי הרב,

צביקה כהן:

אם תכבדו את חברי הוועדה, אז יכבדו אתכם כנגד, זה לא כל דבר יציקו לדרג המקצועי, אבל אם לא יכבדו אותם, אז שילכו (לא ברור).

אריה קינג:

ידידי,

צביקה כהן:

ובצדק.

אריה קינג:

התחייבו על משהו, שיקיימו את זה,

צביקה כהן:

חד וחלק.

אדיר שוורץ:

חייבים לקיים.

צביקה כהן:

מזכיר העירייה, תוכל לעזור לנו בעניין הזה? בסדר? זה חוזר אליך. אני מבקש אם היה דבר כזה, אני לא זוכר, אנחנו רצים בדרך כלל, אבל אחרי שהיה, אנא זה. אנחנו נשארים פה לתפילת מנחה, אריה, בסדר?

אריה קינג:

בכבוד.

צביקה כהן:

חביליו, בטח כן ירצה להצטרף.

סיום הדיון